

Giới thiệu Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Đọc Thế Khó Thuần Phục

Thể loại: Đô thị, ngôn tình, hiện đại, trọng sinh, sủng, ngược

Chuyển ngữ: Team Ladies

Chắc có lẽ người đọc đã quá quen với những sói phức hắc đùa bỡn với tiểu bạch thỏ thì câu chuyện này hoàn toàn ngược lại. Cô chỉ là một cô gái được ông trời thương xót cho cơ hội trọng sinh còn anh là nam thần trong mắt mọi người, nhưng anh lại chỉ chính cô khiêu khích nằm phía dưới thân.

Sự thật rõ ràng khiến cô không thể nào hiểu nổi tại sao nhìn gương mặt bên ngoài của anh vô cùng thánh thiện trong sáng ngay thơ ấu thế mà cái tay thế nào lại không an phận trượt xuống phía dưới? Là anh trêu chọc cô trước, cuối cùng lại bị cô đùa giỡn trên người, cột vào giường, ăn sạch sành sanh còn được tặng kèm danh hiệu một đời một kiếp.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Đọc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1-1: Tầng hầm ngầm giam giữ con rệp (1)

‘Mẹ, mẹ phải tin tưởng con.’

Tầng hầm ngầm trống rỗng mà u tĩnh, âm thanh nhẹ như gió thổi mang theo suy yếu, giống như sương khói không có hơi thở, từ từ trầm xuống.

Cô gái gầy đến mức chỉ có thể lộ ra xương cốt quỳ rạp trên mặt đất, hấp hối, đầu ngón tay sớm mất đi tri giác cố gắng cầm lấy một đoạn giày cao gót, cầu xin.

‘Tin tưởng con, con không hề làm những chuyện này.’

Chủ nhân của giày cao gót là một phu nhân kiêu căng, giống như đang nhìn một đồng đồ bỏ đi, bên cạnh còn là một cô gái giống như búp bê, lông mi cong cong, đang nhẹ nhàng khuyến nhủ.

‘Mẹ, cũng không phải chị cố ý, mẹ thả chị đi.’

‘Thả nó?’ Giống như nghe được truyện cười, phu nhân giờ chân lên, vẻ mặt tàn độc dùng giày cao gót dẫm nát sống lưng của cô gái gầy yếu, khiến xương sống đã sớm rạn nứt của cô kéo kẹt rung động.

‘Cái loại tiện chủng này đã chiếm cứ nhiều năm phú quý của con như thế, con bảo mẹ thả nó ra? Tiểu Nhu, con thật sự quá thiện lương rồi.’

Nhìn chị gái giống như côn trùng ở trên mặt đất, bên môi Tiết Nhu hiện lên tươi cười ẩn hiện như có như không.

‘Mẹ...’

Gian nan thoát ra bọt máu từ trong miệng, giọng nói của cô gái gầy yếu càng ngày càng nhỏ, giống như có thể chết đi bất cứ lúc nào.

Chế đi cũng được, thế giới này thật sự quá đau khổ.

Là cô quá ngốc, nhìn không thấu dã tâm lang sói, đưa em gái được cô thu dưỡng toàn tâm toàn ý đối đãi lại đoạt đi toàn bộ của cô chỉ trong nháy mắt, tài sản của ông nội và ông ngoài giao cho cô, vị hôn phu, tình yêu của cha mẹ, trong nháy mắt bị cô ta giam cầm ở nơi không thấy mặt trời này đã ba năm, sống như một loài bò sát.

Phu nhân kia rút giày ra, nhìn vết máu ở bên trên, hừ lạnh một tiếng: ‘Tiểu Nhu, dù sao nó cũng không sống được bao lâu nữa, chờ sau khi chết thì vứt ra bên ngoài cho chó ăn.’

‘Mẹ, chị ấy...’

Dường như Tiết Nhu vẫn muốn nói cái gì, bị phu nhân kia nhẹ nhàng ôm vào trong ngực.

‘Chị cái gì, con mới là con ruột của mẹ, đây không biết là tiện chủng của ai, để cho ta lãng nhục!’

Phu nhân này lại dặn thêm vài câu, lúc này mới bước chân rời đi, trước khi đi không quên hung hăng đạp cho cô gái trên mặt đất một cước, cô gái bị hung hăng đá ra ngoài, vẫn đập vào trên tường, trán chảy ra máu tươi, nhuộm đỏ một khuôn mặt âm trầm đáng sợ.

Vốn dĩ khuôn mặt kia vô cùng tinh xảo, chỉ là bị một vết sẹo dài từ mắt trái xuyên qua gai gò má phá hủy toàn bộ, ánh mắt của cô gắt gao nhìn chăm chăm người phụ nữ đang rời đi, nước mắt cùng với máu tươi cọ rửa khuôn mặt thành từng dấu vết vô cùng đáng sợ.

Bóp một cái, đầu lại đập vào trên tường, cô gái tên là Tiết Nhu kia ngồi xồm người xuống, chậm rãi thu tay lại.

‘Có cái gì đẹp? Hiện giờ mẹ đã mẹ của tao? Tao mới đúng là thiên kim duy nhất của Tiết gia.’

‘Tiết Nhu...’

Giọng nói khàn khàn phát ra từ trong cổ họng, cô gái cắn răng nanh đến lộ cộp.

Là cô ngu xuẩn, Tiết Tuyết cô lưu lạc đến đường này đều là tự bản thân cô, trả giá cho việc cô đã đặt toàn bộ nhiệt tình của mình cho lang sói.

Bóp, lại là một cái tát hung hăng, vết thương trên đầu vỡ ra lớn hơn nữa, giữa tóc lộ ra miệng vết thương càng thêm căng kín, có chỗ đã có vảy, lại sớm đã lên mủ, tản ra mùi thối rửa.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-2: Tầng hầm ngầm giam giữ con rệp (2)

‘Tiết Tuyết, dù sao cũng sắp chết, cũng nên để cho mày dù làm quỷ cũng hiểu được, thật ra mày mới đúng là thiên kim của Tiết gia. Lúc trước khi làm xét nghiệm, tao đã thay đổi máu của hai người chúng ta, chỉ có điều mẹ và ba cũng sẽ cảm thấy không sao cả đi, dù sao thanh danh trên người mày cũng đã bốc mùi, sớm bị làm bẩn, không xứng trở thành thiên kim của Tiết gia, cho nên dù trong lòng họ có nghi ngờ, cũng sẽ phải theo lý thường nói cho mọi người, mày mới đúng là đồ giả mạo!’

‘Mày!’ Đầu gục trên mặt đất cố gắng ngẩng lên, âm điệu nặng nề cố gắng xuất ra từ trong kẽ răng, hơi thở của cô gái ngày càng mờ nhạt, đồng tử dần dần tan rã, Tiết Nhu mỉm cười, nhẹ nhàng dán lên bên tai của cô, nhỏ giọng mở miệng.

‘Chị à, mày có vẻ rất hận tao, chỉ có điều vẫn cần thêm một chút nữa mới đúng, bởi vì ban đầu người hạ thuốc cho mày ở quá bar chính là tao, đưa phóng viên tới chụp được hình cũng là tao.’

Tươi cười dương dương đắc ý dưới ngọn đèn vàng của tầng hầm càng phát ra âm trầm đáng sợ, Tiết Nhu nào có nửa điểm đáng yêu, ngược lại đáng vẻ Tiết Tuyết càng thêm thâm thương cảm, giống như một loại bò sát nằm trên mặt đất, thậm chí ngay cả năng lực phát ra âm thanh cũng đều không có.

Xu thế khuếch tán của đồng tử càng ngày càng nghiêm trọng, trái tim lại bắt đầu nhảy lên không cam lòng, từng nhịp một, kịch liệt vô cùng, dường như muốn chui ra khỏi ngực.

Âm mưu, toàn bộ đều là âm mưu, từ trong khi cô ta vào trong nhà, toàn bộ của mình đều bị hủy đi, cô không cam lòng, thật sự không cam lòng, vì sao ngay từ đầu cô không hề nhận ra đây là một con cừu đội lốt sói.

‘Chỉ có điều mày có thể nhẹ nhàng mà đi tìm chết, Thần vẫn nói cho tao, ở bên cạnh một tiện nhân bị hủy dung như mà, mỗi phút anh ấy đều thấy buồn nôn, mà tao mới đúng là người mà anh ấy yêu nhất.’

Cánh môi màu hồng của Tiết Nhu gọi lên, lộ ra mỉm cười không có ý tốt.

Tiết Tuyết nằm trên mặt đất, trong đầu nghĩ đến người đàn ông với khuôn mặt tuần tú kia, đã từng dịu dàng đối đãi với mình như thế, dịu dàng khiến cho Tiết Tuyết tình nguyện trao hết tâm can, bao gồm cả tài sản của Tiết gia và Vân gia, sau đó vào thời điểm máu chốt nhất, từ sau lưng hung hăng đâm cho cô một nhát dao, đem tất cả trở thành của riêng.

Lại sau đó đem vị hôn thê như cô nhốt dưới tầng hầm ngầm không có ánh sáng mặt trời để cho Tiết Nhu đùa giỡn.

‘Còn chưa chơi đã sao?’

Âm thanh lưu luyến mang theo từ tính từ xa lại gần, người đàn ông từ trên bậc thang đi tới, lúc nhìn thấy Tiết Tuyết liền lộ ra vẻ mặt chán ghét.

‘Con rệp ghê tởm này, vậy mà vẫn còn sống?’

Con rệp, đã từng là người đàn ông mà cô yêu nhất lại hình dung cô là một con rệp.

Tiết Tuyết thật sự muốn cười lên thật to, cười chính mình ngu xuẩn, cười chính mình lúc trước, vậy mà không thể nhìn rõ bộ mặt thật của anh ta.

‘Đúng thế, em không ra tay được.’ Tiết Nhu cắn môi dưới, lộ ra vẻ mặt nhu nhược lại bất đắc dĩ, than nhẹ: ‘Dù sao cũng là chị của em.’

‘Chị?’ Người đàn ông cười lạnh một tiếng, từ trên cao nhìn xuống Tiết Tuyết: ‘Tiểu Nhu, em quá thiện lương rồi, loại con gái không biết đã bị bao nhiêu người chơi đùa dơ bẩn như thế, sao có thể xứng làm chị của em.’

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1-3: Tầng hầm ngầm giam giữ con rệp (3)

Hắn chậm rãi lấy ra một con dao Swiss Army từ trong túi, chậm rãi ngồi xổm người xuống, ánh sáng lóe lên, ... nơi trái tim phun ra máu tươi tung tóe...

‘Nhìn đi, nhiều chuyện rất đơn giản, vứt ra cho chó ăn thì tốt rồi.’

Tiết Tuyết trừng lớn hai mắt, cảm thụ thân thể từ từ trở nên lạnh lẽo, ánh ngược trong đồng tử là hình ảnh một đôi cầu nam nữ đang ôm nhau.

Được lắm, thật tốt, ba mẹ ruột và vị hôn phu đều khen Tiết Nhu thiện lương, đều nói muốn ném mình ra ngoài cho chó ăn, quả nhiên là do ứng xử của mình quá thật bại.

Đêm rồi, màn đêm buông xuống khiến mọi thứ trở nên không có giới hạn, cả thế giới đều được che phủ một tầng bóng tối, ngay cả ngọn đèn cũng bị tắt.

Cô gái ngủ gục nằm trên mặt đất lạnh như băng, máu trong người từ từ chảy ra ngoài, linh hồn phiêu tán lên đỉnh đầu, mặt không chút thay đổi, khóe miệng cong lên mang theo nụ cười nhạo.

Tiết Tuyết, mày chính là một người ngu xuẩn như thế, nếu còn có kiếp sau, nhất định phải nhớ kỹ hai người kia, hơn nữa nhớ kỹ khuôn mặt búp bê kia.

Đau đớn, đau quá, đau đớn không giới hạn khiến cho lục phủ ngũ tạng trong người đều xoắn xuyết và chạp ở một chỗ, giống như ai đó hung hăng đập vào bụng, ngay cả ruột gan cũng bị quán ở một chỗ.

Nhưng loại đau đớn trên thân thể này làm sao so được với sự nhục nhã kia, từ Thiên kim của Tiết gia cao cao tại thượng biến thành loại bò sát chỉ có thể sống trong tầng hầm ngầm u ám, trong đầu nhớ đến lúc đưa con gái kia bước vào cửa nhà mình.

Ông nội và ông ngoại đều đem hết sản nghiệp của Vân gia và Tiết gia giao cho cô, cô lại bị cái gọi là tình yêu và tình thân làm cho hôn mê đầu óc, mãi đến khi đưa em gái mà cô luôn bảo vệ hung hăng đâm cho cô một nhát dao, hay là lúc vị hôn phu tuần tú dụ dỗ tự mình lấy dao đâm vào trái tim cô, thậm chí thật cẩn thận dặn dò người nọ đừng động tay vào.

Cha mẹ ngu xuẩn lại càng coi Tiết Tuyết cô chính là một sự sỉ nhục, lặng im đồng ý với chuyện nhốt cô lại.

Ha ha, sự lãng nhục như thế, cho dù có xuống địa ngục thì cô cũng không thể cam tâm.

Thật sự đau đớn quá...

Hai tay ôm lấy mình, miệng hung hăng cắn lấy đầu ngón tay, Tiết Tuyết bỗng nhiên tỉnh lại, trong đầu từ từ hiện ra hồi ức trước đây.

Làm sao có thể, không phải mình đã chết sao?

Ánh sáng xuyên qua lá phổi từng chút một, trái tim kịch liệt vùng vẫy sau khi từ từ trở nên bất lực, chỉ có một đôi mắt mở lớn đang chảy nước, hận không thể ghi nhớ chặt chẽ khuôn mặt kia ở trong lòng, nhớ đến trọn đời, cho dù gặp lại cũng phải hung hăng cắn xuống một miếng thịt của cô ta?

Nhưng loại đau đớn hiện giờ này là có chuyện gì xảy ra? Đã chết, cũng sẽ cảm giác được đau sao?

Cố gắng mở mắt ra, ánh vào rèm mắt là một màu đỏ, khóe mắt mờ mờ ảo ảo cùng với màu đỏ ép cho mí mắt dường như không có cách nào mở nổi, cả người trên dưới đều dường như bị ném vào đầu đó, loại tình cảnh này giống như đã từng trải qua, dường như được đặt ở nơi sâu nhất trong trí nhớ.

Hình như là tai nạn xe cộ năm mười lăm tuổi? Làm sao có thể?

‘Tiểu thư, cô không sao chứ?’ tiếng nói của bác Trần lọt vào trong tai, Tiết Tuyết mở mắt ra, nhìn thấy cửa xe bên cạnh bị ép đến quất xuống, thiếu chút nữa đã đè mình thành bánh thịt.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 2-1: Tiểu bạch hoa nhu nhược của Lãnh gia (1)

‘Cháu không sao.’ Tiếng nói khàn khàn từ trong cổ họng truyền đến, trí nhớ của Tiết Tuyết càng phát ra rõ ràng.

Bác Trần? Vị này vẫn được ông nội phái làm lái xe của cô từ nhỏ, lúc trước không phải bị Tiết Nhu sắp xếp nên đã bỏ mình trong sự cố rồi sao?

Chẳng lẽ chính mình thật sự trở lại? Trở lại thời gian ba tháng trước khi Tiết Nhu tiến vào Tiết gia.

Tiết Tuyết trừng mắt to, chống thân thể dậy cảm lấy điện thoại ở trong túi xách, nhìn thời gian bên trong, nước mắt chậm rãi trượt từ khóe mắt xuống.

Là trận tai nạn xe kia, chính mình vậy mà thật sự trở lại.

Cô còn nhớ rõ trận tai nạn xe này là do một tay chị họ xa Lãnh Surong bày ra, chỉ là khi đó mình ngu muội vụng về, dễ dàng tin tưởng đây là sai lầm vô tâm của đối phương, hoàn toàn không hề phát hiện từ nhỏ ở trong mắt của Lãnh Surong đã cất giấu ghen tỵ và âm ngoan.

Rất không dễ dàng mới bò ra từ trong xe, Tiết Tuyết chỉ cảm thấy cả người trên dưới không có chỗ nào không đau đớn, một bé gái rất nhanh vọt lên, đưa tay liền muốn đỡ lấy Tiết Tuyết, lòng bàn tay có ý vô ý hướng tới nơi có vết thương nghiêm trọng nhất trên vòng eo của cô, trong mắt lóe ra ánh sáng quý dị.

‘Em gái Tiểu Tuyết, em không sao chứ.’

Âm thanh khẽ sờ động lòng người vang lên ở bên tai, giống như một đóa tiểu bạch hoa lay động trong gió, từ góc độ nào nhìn cũng đều là hoàn mỹ sạch sẽ như thế, lại không chú ý đến cây hoa đã sớm đen đúa hoàn toàn.

Một tay này nếu thực sự dùng sức, chỉ sợ sẽ làm thất lưng sớm đã bị thương nghiêm trọng trực tiếp gãy luôn rồi.

Bóp một cái, nửa gương mặt của Lãnh Surong bị tát lệch ra, trong mắt chỉ còn kinh ngạc.

Làm sao có thể, làm sao Tiết Tuyết có thể ra tay với cô?

Tuy là thiên kim của Tiết gia làm cha mẹ không thích không yêu, để cho tính cách của Tiết Tuyết trở nên cực kỳ phản nghịch, nhưng Lãnh Surong là người cùng lớn lên từ nhỏ, biết rõ nội tâm của Tiết Tuyết yếu ớt, dường như đã dạy dỗ đối phương thành một sủng vật chỉ biết nghe lời, cho dù là thiên kim của Tiết gia, dù sao cũng chỉ là một con chó hạng sang!

Hôm nay chính mình lại bị cô ta đánh.

Tiết Tuyết khoanh tay mà đứng, cảm thụ được lòng bàn tay truyền đến tê dại đau đớn, một tát này là cô dùng hết sức lực cả người quát xuống, lực tác dụng quả nhiên là tương hỗ, chính mình cũng thấy đau đớn.

Trên mặt dần trở nên hồng, Lãnh Surong quay đầu đi, xem Tiểu Tuyết, trên người nhu nhược vẫn còn có vết thương.

‘Tiểu Tuyết, sao em có thể đánh chị, chị vẫn là chị họ của em mà.’

Đáng tiếc là không biết chị họ xa đến phương nào, nếu không có đại nghiệp lớn mạnh của Tiết gia, chỉ sợ Lãnh gia cũng sẽ không mạnh mẽ muốn đặt lên lớp thân thích này.

‘Thật xin lỗi, mới vừa xuống xe liền thấy thứ gì đó là muốn đánh tới, trong chốc lát không có chú ý, làm tổn thương đến chị rồi.’

Tiết Tuyết nhủ lòng mày lại, làm như thật sự đau lòng, trong lòng Lãnh Surong yên tâm, xem ra một phen vừa rồi chỉ là ngoài ý muốn, sủng vật đã sớm bị chính mình dạy dỗ ngoan ngoãn sao có thể đột nhiên bạo động.

‘Không sao, em cũng là sai lầm vô tâm, chị không đau, thật sự...’ Lãnh Surong rủ mắt xuống, nói không đau xong, nước mắt lại hạ xuống, giống như chịu oan ức lớn lao, nếu là người ngoài không xem màn bức hình chỉ nghe tiếng khóc, dường như cho rằng người bị thương nghiêm trọng sau tai nạn xe cộ chính là Lãnh Surong.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 2-2: Tiểu bạch hoa nhu nhược của Lãnh gia (2)

Dựa theo tính tình ngày xưa của Tiết Tuyết, khẳng định sẽ lập tức tới an ủi mình, một đứa ngu xuẩn bị đùa giỡn xoay quanh!

Nhưng mà sau khi đợi một lúc lâu, không có nghe thấy tiếng an ủi giống như trong tưởng tượng, Lãnh Sương nhíu mày, vụng trộm khẽ đánh giá Tiểu Tuyết qua khe hở của lông mi, lại chỉ nhìn thấy một đôi mắt bình tĩnh, dường như – lảng lảng nhìn cô diễn trò, bên trong chớp lóe qua trào phúng, nhanh đến mức dường như làm cho người ta nghĩ là ảo giác.

‘Tiểu thư, trận tai nạn xe này có chút kỳ quặc, chủ đã cố gắng né tránh, xe của Lãnh gia lại giống như không có mắt mà đánh tới.’

Bác Trần bên kia đã gọi điện thoại báo cáo nhanh chuyện này cho lão gia của Tiết gia, ông đã ở độ trung niên, trước kia lại đi theo bên cạnh lão gia tử của Tiết gia, sau khi nhìn thấy dáng vẻ kịch cỡm thường ngày của Lãnh Sương liền sớm biết đứa bé này không phải thứ gì tốt, chỉ là lời nói và hành động của Tiết Tuyết luôn phản nghịch, từ đầu đến cuối không nghe vào cái gì, ngược lại luôn dịu dàng hiền lành đối với Lãnh Sương, có cái gì cũng đều đưa cho con bé đó, không nghĩ tới vậy mà đường ra được một con bạch nhãn lang*!

* đồ đều cang, nhân cách ăn cháo đá bát

Nghe được lời nói của bác Trần, Lãnh Sương đang dùng bàn tay để bịt mắt bỗng nhiên dừng lại, sau đó ngẩng đầu, dùng ánh mắt đầy nước nhìn Tiết Tuyết: ‘Chúng ta làm sao có thể cố ý đụng vào, trước đó lái xe đã nói bánh lái có chút vấn đề, nhưng là Tiết Tuyết, em cũng biết, Lãnh gia chúng ta không có nhiều tiền giống như Tiết gia, vì chút điểm nhỏ ấy đổi một chiếc xe là không thể, cho nên cũng mới gây ra đại họa này, may mà em cũng không có chuyện gì, lần này liền tha thứ cho chị đi.’

Âm thanh khô sở động lòng người và nước mắt ngập trong hốc mắt kết hợp cùng với nhau, chỉ làm cho người ta sinh ra đồng tình vô hạn, giống như nếu không tha thứ cho Lãnh Sương thì chính là Tiết Tuyết không đủ khoan hồng độ lượng, Tiết Tuyết nhẹ cười.

‘Hóa ra là bởi vì thế, có phải em nên đưa cho chị Lãnh Sương một chiếc xe?’

Dường như xương sườn bị đau, thắt lưng cũng bị thương không nhẹ, càng đừng nói miệng vết thương trên thái dương cũng đang không ngừng kêu đau đớn, những thứ này trong mắt của Lãnh Sương đều là không có chuyện gì, chính mình ngày trước sao có thể ngu xuẩn như thế, vậy mà lại dễ dàng tha cho cô ta.

Tiết Tuyết than nhẹ một tiếng, khóe môi tươi cười đầy ý vị.

Đưa một chiếc xe? Ánh mắt của Lãnh Sương từ từ chuyển động, từ đầu không có nghe được gì theo ý mình liền bắt đầu trào phúng, trong lòng mừng thầm.

Cái tát vừa rồi quả nhiên là sai lầm vô tâm, Tiết Tuyết vốn chính là con chó mình nuôi, muốn để cho nó ngồi xuống thì liền ngồi, để cho đứng thì đứng!

‘Nếu như thế, thật sự cảm ơn em gái rồi!’ Lãnh Sương thẹn thùng vô hạn liền cúi đầu, đã nghĩ đến lúc đó nhất định phải làm chủ Tiết Tuyết, để cho cô ta mua cho mình một chiếc thể thao phiên bản giới hạn mà Lãnh gia không thể mua nổi, bác Trần còn đang trợn mắt nhìn cô ta, tức giận đến mức cả người đều run lên.

‘Đúng thế, đưa một chiếc xe, chỉ có điều không phải em tặng cho chị, mà là chị Lãnh Sương bồi thường cho em.’

Lời nói của Tiết Tuyết vang vọng trong không trung, Lãnh Sương mạnh mẽ ngẩng đầu, không thể tin nổi nhìn Tiết Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3-1: Bồi thường tiền (1)

‘Em nói cái gì?’

‘Tôi nói rất rõ ràng, chiếc xe này là quà mà ông nội tặng cho tôi vào sinh nhật mười lăm tuổi, cả thế giới không nổi 20 chiếc, vỡ thành như thế, cho dù là tiền bạc sửa chữa cũng đủ có thể mua một chiếc xe mới bình thường, xét tình chị em của chúng ta, tôi liền không đòi chị tiền thuốc men rồi.’

Âm thanh mềm mại vang vọng ở bên tai, Lãnh Sương trợn mắt há hốc mồm mà nhìn cô, hoàn toàn không nghĩ tới những lời này sẽ xuất phát từ trong miệng Tiết Tuyết, trước nay luôn đối với mình là nói gì nghe nấy, từ trước đến giờ Lãnh Sương luôn hiểu được lợi hại, đây là lần đầu tiên không khống chế được cảm xúc, không cần nghĩ ngợi liền thét ra tiếng chói tai.

‘Tiết Tuyết, mày cũng dám đề cho tao bồi thường?’

Hôm nay không có đâm chết Tiết Tuyết là tính mạng của cô ta lớn, nhưng có phải cũng đồng thời va chạm não cô ta rồi hay không, quả thực là hoàn toàn thay đổi tính cách.

Nhìn khuôn mặt của Lãnh Sương từ trước đến nay đều ngoan ngoãn dường như trở nên vặn vẹo, khóe môi của Tiết Tuyết hiện lên tươi cười nồng đậm, con ngươi cười như không cười càng thêm nhu hòa, lại làm cho người ta run sợ tim gan.

‘Lãnh Sương, chị xác định là đang nói chuyện với tôi?’

Trong lòng Lãnh Sương giật mình, thân phận của Tiết Tuyết vốn là không phải tiểu môn tiểu hộ như Lãnh gia có thể so sánh được, nếu như không có lúc trước, mẹ mình hành sự theo hoàn cảnh tận lực lấy lòng mẹ Tiết, hiện giờ chính mình cũng không thể sinh hoạt giống như một tiểu thư phú gia như vậy, chỉ là nhiều năm như thế, cho dù Tiết Tuyết ăn uống cái gì cũng đều để lại cho mình một phần, dường như đã để cô quên mất, Tiết Tuyết vốn là sự tồn tại mà mình nên quý trọng để nhìn lên.

Cô vội vàng áp chế lửa giận trong lòng, trên mặt hiện lên tươi cười lấy lòng, nhẹ nhàng đặt lên cánh tay của Tiết Tuyết.

‘Em gái Tiểu Tuyết, nhất định là em vừa nói đùa đúng không?’

‘Đúng rồi, là em đang nói đùa.’ Trái tim của Lãnh Sương vừa mới hạ xuống, Tiết Tuyết lại nói một câu khiến cho cô ngẩn ngơ: ‘Nói như thế nào cũng là đúng phải em, cho dù em không so đo, ông nội cũng không thể bỏ qua chuyện này để dễ dàng, cho nên bồi thường cụ thể, vẫn là để cho ông nội nói chuyện với ba của chị đi.’

Tiết Tuyết nhẹ nhàng rút cánh tay về, khóe môi dần dần cong lên.

Trước đây, chỉ vì Lãnh Sương khóc một chút, rơi chút nước mắt, cô liền tự mình đi cầu xin ông nội buông tha cho Lãnh gia, để cho tiết Cừ thất vọng cực độ, đối với đứa cháu gái ngu xuẩn này cũng không muốn quản nhiều, như vậy mới khiến Tiết Nhu thừa dịp vào trong nhà này.

Nghĩ tới đây Tiết Tuyết cũng chẳng muốn nói thêm với cô nữa, xoay người nhìn về phía bác TRẦN.

‘Bác TRẦN, ông nội phái xe đến đón chưa?’

Trên mặt bác TRẦN tràn đầy tươi cười, lần này tiểu thư biểu hiện vượt ra ngoài sự mong đợi của ông, rốt cuộc không lại bị một hai câu của Lãnh Sương bị lừa gạt.

‘Đại khái vẫn còn năm phút đồng hồ, rất nhanh liền đến rồi!’

‘Được được.’

Tiết Tuyết đứng tại chỗ, gió thổi qua làm sợi tóc trên thái dương của cô cuốn lên, tuy thái dương vẫn còn dính máu, nhưng tinh thần khí chất trên người lại không thể nào bị áp xuống, đây là cháu gái mà Tiết lão gia giáo dục từ nhỏ, chỉ cần một ngày kia cô rút đi phần tính tình phản nghịch kiêu căng của mình, người ngoài mới có thể giặt mình nhận ra đây là một khối mỹ ngọc thuần khiết nhẵn nhụi!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3-2: Bồi thường tiền (2)

Trong lòng của Lãnh Sương càng thêm kinh hoàng, hoàn toàn không nghĩ tới sự việc sẽ phát triển đến bước này, nếu là Tiết lão gia tự mình tìm đến, chính mình chỉ sợ sẽ bị ba bóc ra một lớp da, nghĩ tới đây cô cũng không dám lên mặt, vội vàng quỳ xuống, không để ý đến hình tượng gào gào.

‘Tiểu Tuyết, là chị sai lầm rồi, đều do chị, van cầu em không cần nói chuyện này cho ông nội Tiết, nếu không, nếu không chị nhất định phải chết.’

Tiếng khóc của cô ai uẩn thâm, lại gặt gao cắn răng, cũng biết rõ ràng sau khi Tiết Tuyết thay đổi, cô nhất định sẽ trả lại toàn bộ chuyện này cho mình, vốn dĩ là Tiểu Tuyết ngoan ngoãn phục tùng cô như thế, nào có thể thoát khỏi khống chế, tuyệt đối không thể! Cả đời cô phải trở thành con chó của mình, từ từ dâng hết mọi thứ của Tiết gia cho mình!

‘Trách chị sao?’ Tiểu Tuyết than nhẹ một tiếng, mấp máy môi: ‘Trách chị cái gì, trách chị có ý để cho lái xe đánh về phía xe của tôi, là muốn mạng của tôi sao? Chị Lãnh Sương, tôi thật sự không hiểu, chị nghĩ rằng nếu như tôi chết rồi, sau đó ba mẹ tôi sẽ thu dưỡng chị làm con gái sao?’

Toàn bộ tâm tư đều bị đoán trúng, hai gò má của Lãnh Sương trở nên tái mét trong nháy mắt, ngẩng đầu gặt gao nhìn chằm chằm Tiết Tuyết, giống như

đang nhìn một người không quen biết.

‘Chị không...’

‘Chị không nghĩ tới tôi vậy mà không hề ngoan ngoãn tha thứ cho chị, ngược lại còn khởi binh hỏi tội?’ đầu ngón tay của Tiết Tuyết xẹt qua thái dương đánh vào một chút máu đỏ tươi, nàng ngồi xổm người xuống, ánh mắt dịu dàng nhìn Lãnh Sương đang quỳ rạp trên đất, đầu ngón tay xoa lên khóe môi của cô ta, để cho son môi điểm lệ trên mặt Lãnh Sương tăng lên chút sắc đỏ.

‘Chị à, tôi đã trở về.’

Lãnh Sương nhìn người con gái cử chỉ nhỏ nhả ngồi xổm trước mặt mình, khuôn mặt tinh xảo, trong lòng không thể ngăn chặn được cảm giác lạnh lẽo truyền đến, làm sao vậy, rốt cuộc Tiết Tuyết làm sao thế?

Ba tháng sau...

Từ sau khi xảy ra tai nạn xe cộ, Tiết Tuyết giống như thay da đổi thịt thành một người khác, từ bướng bỉnh phản nghịch ngày xưa biến thành thiên kim của Tiết gia, hòn ngọc không tỳ vết, lúc trước luôn để cho ba mẹ và ông nội phải cân não đau đầu, trong nháy mắt trở thành một học sinh cực kỳ chất lượng được người người hâm mộ.

Trong học viện thương nghiệp Norton, thiên tài và quý tộc mọc lên như nấm, Tiết Tuyết lại đạt được thành tích đứng nhất trong cuộc khảo sát, để cho những người đã từng hâm mộ ghen tỵ với thân phận thiên kim Tiết gia của cô cũng ngậm miệng lại.

Lúc ánh mặt trời ảm áp chiếu sáng vừa lúc, ba mẹ Tiết gia ngồi trước bàn ăn đọc báo tài chính sớm nay, phút chốc nhìn thấy con gái thướt tha đi xuống từ trên cầu thang.

Tuy con gái mới mười lăm tuổi, nhưng trên gương mặt đã trở nên kinh điển tuyệt sắc, váy trắng nửa người, tươi cười giống như cả người đều ánh lên một tầng hào quang.

So với vật thể khi vừa mới trọng sinh, giờ phút này Tiết Tuyết tinh xảo giống như một tác phẩm nghệ thuật được ông trời khắc lên, không ai nhìn thấy cô còn có thể thờ ơ, cái loại hào quang tốt đẹp này đủ để cho người khác phải lệ nóng quanh tròn mắt, ngay cả cha mẹ vốn không thích cô từ trước đến giờ cũng bởi vì những biểu hiện của cô mấy ngày gần đây ở trường học mà có ấn tượng đối mới với con gái.

‘Ba, mẹ.’

Cô vuốt cằm, tư thái tao nhã không hề khủng hoảng, chậm rãi ngồi xuống, thuận thế gạt đầu với người làm sau lưng, lập tức khiến người đó thẹn thùng mà mỉm cười cảm kích.

‘Tôi hôm qua lại học đến khuya rồi.’ liền ngay cả Văn Nhu trước nay đều khắc nghiệt với con gái đều đã thay đổi vì sự ưu tú của cô.

Vị trí đứng nhất... đây là trường học của Quý tộc và thiên tài, vị trí này đủ nói lên sự ưu tú của con gái, gần đây Văn Nhu không thể nào không đặc ý đối với đối tượng đang bị mọi người thổi phồng lên, dường như tìm lại được vinh quang của đại tiểu thư Văn gia khi vừa mới gả cho Tiết gia.

‘Cần phải vậy...’ cười cười dùng đũa gấp thức ăn vào trong bát của cha mẹ, toàn bộ đều làm thuận buồm xuôi gió, giống như một đứa con gái đáng yêu nghe lời.

Một đứa con gái như thế, lại có ai không thể không thích.

Trước kia Tiết Cảnh cũng luôn không thích kết tinh sinh ra từ đám hỏi này, cũng bắt đầu nghĩ lại có phải trước đây đã quá vắng vẻ con gái hay không, trong lòng nhiều thêm vài phần áy náy.

Mãi đến khi dùng xong bữa sáng đi ra khỏi nhà, cười đáp lại sự dặt dờ tha thiết của ba mẹ, lên xe xong, khóe môi của Tiết Tuyết mới buông xuống vài phần, lại vẫn duy trì mỉm cười như cũ, trong mắt đều là băng giá.

Thời gian ba tháng, đủ để thay đổi rất nhiều chuyện, có thể khiến cho ông nội từ trước đến giờ luôn uy nghiêm trở thành ông lão hiền lành cưng chiều cháu gái, để cho cha mẹ từ trước đến giờ luôn lạnh lùng trở nên tràn ngập tình cảm đối với cô, cũng có thể đưa thành tích giống như củi mục trong trường học, đến vị trí hạng nhất như bây giờ.

Đương nhiên cũng để cho Lãnh gia phải bồi thường một chiếc xe hoàn toàn mới, tiểu bách hoa Lãnh Sương kia cũng không dám không kiêng dè gì mà xuất hiện trước mặt mình.

Nhưng hình như... còn chưa đủ, cô còn chưa có quen, ngày mai là ngày gì.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4-1: Thiếu

Thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4-2: Lịch sử tái diễn (2)

Chạng vạng, sau khi tan học.

Dọc theo đường đi có không biết bao nhiêu người chào hỏi, mãi đến lúc lên xe, bên tai vẫn còn truyền đến tiếng thăm hỏi ân cần, chú Trần nhìn Tiết Tuyết đáng ngồi ngay thẳng ở ghế sau, có phần đau lòng hỏi.

"Tiểu thư, học hành trên lớp rất vất vả đi."

"Không tồi, vẫn cứ tiếp tục theo học thôi." Tiết Tuyết nhếch... khóe môi, tuy vất vả một ngày, như đôi con người như thạch anh vẫn rạng rỡ, nhưng nhìn kỹ sẽ thấy xệt qua đáy mắt là một chút mệt mỏi thật khiến người ta đau lòng.

So với màn đêm đen kịt phía chân trời khi màn đêm buông xuống, vất vả như vậy lại khiến cho người ta cảm thấy vui vẻ.

Chú Trần mở bài hát hàng ngày Tiết Tuyết thích nghe, cố gắng lái xe vững vàng.

Về đến nhà, Vân Như nghe thấy tiếng mở cửa liền nhìn qua, ánh mắt nhìn về phía con gái tràn đầy kiêu ngạo.

"Tiểu Tuyết, hôm nay thế nào."

"Cũng không tệ lắm." Tiết Tuyết cười đưa túi sách cho nữ giúp việc bên cạnh, sau đó nhìn về phía mẹ mình, quan tâm hỏi, "Hôm nay chắc mẹ cũng vất vả rồi."

Sản nghiệp nhà họ Tiết trên danh nghĩa là ông cụ nhà họ Tiết để lại cho Tiết Cảnh, nhưng thực tế nhưng là bị người phụ nữ Vân Như này nắm giữ, đương nhiên, người phụ nữ này vô cùng thích thú, hơn nữa còn không chút nào ý thức được thân phận nữ cường nhân của bà ta sẽ dẫn đến bao phiền toái.

"Là cực kỳ vất vả, mấy quản lý cấp dưới thật không có đầu óc..."

Quả nhiên cho dù phải đón nhận một trận oán giận từ mẹ, trên mặt Tiết Tuyết vẫn là nụ cười ôn hòa nhu thuận của một người con gái hiếu thảo, kéo cánh tay mẹ dẫn bà ta đến trên ghế sofa, kiên nhẫn lắng nghe tiếp oán giận.

"Đúng rồi, kỳ kiểm tra tháng cuối tuần này của con như thế nào?"

Đột nhiên chuyển chủ đề, nhưng cũng không nằm ngoài dự kiến của Tiết Tuyết, cô gật gật đầu, dè dặt nói.

"Hắn là không có vấn đề gì."

"Vậy là tốt rồi, lần này cũng phải về nhất nhé."

Tuy sáng nay còn quan tâm cô tới qua thức khuya học tập, nhưng bây giờ lại khẳng khái yêu cầu cô phải về thứ nhất.

Đây là Vân Như từ trước đến nay vẫn luôn ôm lòng hờn vênh, nếu đã được một lần đứng thứ nhất, nhất định phải duy trì như thế thì mới nhận được cái gọi là tình thương của mẹ, quả nhiên là một tính toán có lợi, Tiết Tuyết cong môi, gật đầu.

"Đương nhiên rồi."

"Không hổ là con gái ngoan của mẹ."

Tâm tình Vân Như vô cùng tốt, vuốt ve gương mặt xinh đẹp của con gái.

"Mẹ biết Tiểu Tuyết là tuyệt vời nhất, đúng rồi, ngày mai mẹ còn có một hạng mục từ thiện, muốn đến thăm cô nhi viện Từ Tâm, bữa sáng sẽ không ăn ở nhà."

Cô nhi viện - Từ Tâm?

Cái tên vừa xa lạ vừa quen thuộc văng vẳng bên tai khiến cho ánh mắt Tiết Tuyết sáng ngời.

Thật sự là một cái tên quen thuộc, không có sự kiện hiển máu để tiếp cận nhà họ Tiết, quả nhiên người nọ vẫn cố gắng dùng mọi thủ đoạn để tiến vào nhà họ Tiết, phải nói đám người này cho dù có làm thế nào cũng sẽ không chết tâm.

Tuy nói rất nhiều các xí nghiệp đều phải thông qua các hoạt động từ thiện để xây đắp lên hình tượng cho công ty, nhưng khéo như vậy lại dính đến cô nhi viện Từ Tâm, đây tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên!

Tiết Tuyết nghiêng đầu, ánh mắt nhìn về phía mẹ mình.

"Mẹ vất vả rồi, đêm nay nhất định phải nghỉ ngơi sớm nhé."

Nghe thấy giọng nói đầy quan tâm của con gái, trong lòng Vân Như càng thêm hài lòng, từ sau trận xe cộ đó, cô con gái vốn không được yêu thích chẳng hiểu sao lại dần trở thành miếng thịt trong lòng bà ta, quả nhiên là sau một đêm đã hiểu chuyện hơn rất nhiều.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5-1: Tiết Nhu lên sân khấu (1)

"Mẹ vất vả rồi, đêm nay nhất định phải nghỉ ngơi sớm nhé."

Dùng xong bữa tối, sau khi chúc cha mẹ mình ngủ ngon, Tiết Tuyết về tới phòng mình, vào phòng, khéo môi cô liền nhếch lên tạo thành một đường cong đầy quý dị, đôi mắt xinh đẹp giống như nhìn thấy thứ gì đó vô cùng thú vị, gương mặt dịu dàng đến mê người có thêm vài phần điên cuồng.

Tiết nhu... Cô nhi viện Từ Tâm, nghe nói cô ta được viện trưởng nuôi từ nhỏ đến lớn, là cô gái nghe lời nhất, gương mặt như búp bê khiến người ta yêu thích.

Không nghĩ tới nhanh như vậy mẹ đã phải đến cô nhi viện Từ Tâm rồi.

...

Ánh nắng ngày mới phảng phất giống như bàn tay non mềm của đứa trẻ, nhẹ nhàng vỗ về sống lưng của người qua đường vội vã, nhất thời khiến cho người ta sinh ra tâm trạng vô cùng tốt để bắt đầu một ngày mới.

Cô nhi viện Từ Tâm, năm chữ vàng dưới dưới ánh mặt trời càng thêm rạng rỡ, cầu trượt cùng bể bơi nhỏ đặt bên ngoài có vẻ vô cùng sạch sẽ, sóng nước trong vắt.

Chỉ là trên tấm biển hiệu kia đã xuất hiện màu xanh gì đó, dưới ánh sáng mặt trời phản chiếu giống như màu máu đã khô lại, nhìn kỹ chỉ khiến cho người ta sớn gai ốc.

Mấy chiếc xe hoa sang trọng dừng lại trước cửa cô nhi viện Từ Tâm, viện trưởng đã sớm đứng chờ ở cửa, giờ phút này kéo theo cả bọn nhỏ chạy về phía cửa viện, nhìn thoáng qua không khác gì một đám gà nuôi thịt chờ dẫn lại vô cảm.

Trong tay mấy đứa bé đã được rửa sạch trước đó cầm hoa lớn hoa nhỏ chạy tới, trong đôi mắt trẻ thơ là sự chờ mong cùng sợ hãi không hợp với lứa tuổi, có đứa còn hoảng sợ ngậy người.

Bọn nhỏ rõ ràng biết, người bước xuống từ trên những chiếc xe kia tuyệt đối không có khả năng nhận nuôi chúng, những người đó áo mũ chỉnh tề, ra tay hào phóng nhưng tất cả đều có xuất phát từ tầm lòng, bọn chúng chạy ra đây là vì bị đuổi đến, có chăng cũng chỉ có viện trưởng thì thoáng lại nở nụ cười nịnh nọt, trước đó cho bọn nhỏ tắm rửa sạch sẽ, ăn một bữa cơm no.

Một đôi giày cao gót sáng loáng bước xuống từ bên ghế lái phụ, lộp cộp, tiếng giày cao gót ma sát với mặt đất phát ra âm thanh bén nhọn khiến bọn trẻ sợ hãi, nỗi sợ hãi đó dường như đã ăn sâu bén rễ trong lòng bọn trẻ.

Vân Như từ trên xe bước xuống, chiếc áo da cáo dưới ánh mặt trời đã nói lên giá trị con người của bà ta, bà ta nhìn thấy trong mắt bọn nhỏ là sự hâm mộ cùng thần thờ khiến cho cho nụ cười trên môi bà ta lạnh đi vài phần, trong giây lát đó, ánh mắt bà ta chuyển đến trên người của một cô bé.

Cô bé kia có một đầu tóc dài đen mượt, được búi thành một búi tóc nhỏ vắt qua vai, trên gương mặt tuyết trắng là một đôi mắt đen như mực, long mi dài cong cong... Gần như đã vạch rõ giới hạn giữa cô bé với những đứa trẻ thiếu dinh dưỡng bên cạnh, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhận ra.

Thật sự là một cô bé có gương mặt xinh đẹp.

Nhất là thứ tình cảm sâu đậm ánh lên trong đôi mắt trẻ thơ kia, đó là thứ khát vọng sâu kín khiến người ta muốn tìm hiểu, kết hợp với nụ cười tươi tắn trên gương mặt, thật sự là khiến cho bất cứ người phụ nữ nào cũng trở dậy tình thương của người mẹ, trái tim như bị tan chảy...

.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5-2: Tiết Nhu lên sân khấu (2)

Giờ phút này, trong phòng học.

Tiết Tuyết ngồi bên cạnh cửa sổ, nụ cười trên mặt vẫn dịu dàng hoàn mỹ như vậy, nhất thời khiến cho người ta cảm thấy một loại yên tĩnh cùng an nhàn chậm rãi chảy theo năm tháng, ngoài cửa sổ mấy học sinh của lớp thể dục không nhìn được mà ngo qua, ngay cả thầy giáo cũng mỉm cười, hạ thấp giọng nói.

Tiết Tuyết trừng mắt nhìn, suy nghĩ đã bay tới cô nhi viện Từ Tâm tự lúc nào, kiếp trước mẹ cô vì tính tình phản nghịch chống đối của cô mà nổi lên hứng thú muốn nuôi dưỡng một đứa bé nhỏ cô nhi thuận thành một người con gái giống như trong suy nghĩ của bà ta, không nghĩ tới lại dẫn về nhà một con rắn độc.

Bây giờ cô đã trở nên nghe lời như vậy, không biết lịch sử còn có thể tái diễn hay không?

Hàng lông mi khẽ lay động, Tiết Tuyết đặt tay lên trán, nụ cười trên môi càng thêm nhu hòa.

Trời chiều khiến cho cả học viện bị bao phủ bởi một tầng màu cam rực rỡ, theo tiếng cười truyền vào trong xe, chú Trần thật cẩn thận quan sát bên ngoài cửa xe, mãi đến khi nhìn thấy bóng hình mảnh mai xinh đẹp xuất hiện, ông vội càng bước xuống xe, kéo cửa xe phía sau ra.

"Chú Trần."

Giọng nói Tiết Tuyết mềm mại, lại thêm nụ cười tươi tắn chẳng bao giờ vụt tắt trên môi, khiến người qua đường không khỏi dừng chân lại ngoái nhìn, chú Trần cẩn thận khép cửa xe lại, ngồi vào vị trí lái xe, thông qua gương chiếu hậu quan sát biểu tình của Tiết Tuyết.

"Tiểu thư, hôm nay có chuyện gì vui sao?"

Tuy bình thường tiểu thư luôn mang tâm trạng vui vẻ, nhưng hôm nay giống như là vui hơn một chút.

"Đúng vậy, cháu đang chờ đợi."

Tiết Tuyết đáp lại một câu không đầu không đuôi, chú Trần cũng không hỏi lại, chỉ cảm thấy tâm trạng cũng tốt hơn rất nhiều.

Một đường lái xe về đến nhà họ Tiết, Tiết Tuyết gần như là nhìn không được mà muốn nhìn thấy cô em gái thân yêu mà cô đang chờ đợi.

Có điều nhìn từ bên ngoài thì không nhìn ra chút manh mối nào, ngay cả chú Trần mấy ngày nay vẫn luôn đưa đón cô cũng chỉ cảm thấy bước chân của Tiết Tuyết hơi nhanh chút nhưng vẫn nhẹ nhàng như thường ngày nên tâm trạng của ông cũng rất tốt.

Đẩy cửa ra, chú Vương quản gia đã sớm chờ, nghênh đón ở cửa, lúc nhìn thấy Tiết Tuyết, trong nháy mắt nụ cười cũng tươi hơn vài phần.

"Tiểu thư, hoan nghênh trở về nhà."

"Cảm ơn."

Dịu dàng nói lời cảm ơn xong, cô cởi áo khoác đưa cho nữ giúp việc bên cạnh, ánh mắt không tự chủ được nhìn qua cổng vòm cùng dãy hành lang, muốn nhìn thấy kinh hi mà cô đang mong chờ.

Nhưng... Đâu rồi?

Tiết Tuyết mấp máy môi, ở trong mắt người ngoài lại là ý tứ khác.

Chú Vương vội mở miệng, "Tiểu thư, hôm nay phu nhân còn chưa về nhà."

"Thế à, vậy cháu lên lầu trước." Tiết Tuyết cong khóe môi, vậy thì chờ một chút cũng được.

Nhìn theo bóng dáng biến mất ở góc cầu thang, nữ giúp việc đứng bên cạnh nhìn không được mà cảm khái.

"Tiểu thư thật sự rất đẹp, mỗi lần nhìn thấy cô ấy, giống như cả người đều đang tỏa sáng."

"Đúng vậy, tôi còn tưởng chỉ là ảo giác của một mình tôi chứ, tiểu thư quả thực giống một thiên sứ." Một nữ giúp việc khác cũng nhìn không được mà lên tiếng tán thành.

Chú Vượng hít mắt nhìn bọn họ, nhưng cũng không lấy ra uy nghiêm ngày xưa, hơn nữa còn hòa theo bọn họ, nở nụ cười.

Đúng vậy, đây chính là tiểu thư của nhà họ Tiết bọn họ, một cô bé hoàn mỹ không khuyết điểm, về phần tại sao từ trước tới nay không ai phát hiện ra sự hoàn mỹ này, chú Vượng nghĩ có lẽ là vì mấy tháng trước, tiểu thư một mực ở bên cạnh ông cụ Tiết bên kia, ngẫu nhiên trở về cũng không có thân thiết như thế này.

Nhưng kể từ sau trận tai nạn xe đó, tiểu thư không biết thuyết phục ông cụ như thế nào, bắt đầu ở nhà họ Tiết, lúc này bọn họ mới giật mình, tiểu thư có bao nhiêu dịu dàng xinh đẹp.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5-3: Tiết Nhu lên sân khấu (3)

Nhưng kể từ sau trận tai nạn xe đó, tiểu thư không biết thuyết phục ông cụ như thế nào, bắt đầu ở nhà họ Tiết, lúc này bọn họ mới giật mình, tiểu thư có bao nhiêu dịu dàng xinh đẹp.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc, cùng với tiếng tắt động cơ ô tô, ở cửa truyền đến âm thanh gậy cao gót quen thuộc, chú Vượng đứng bên cạnh cửa, đợi phu nhân vào nhà.

Cửa lớn bị đẩy ra, giống như có gì đó khác lạ, Tiết Tuyết đứng ở bậc cầu thang bỗng nhiên hít sâu một hơi, nụ cười trên môi vừa say đắm lại tà ác giống như một đóa mạn đà la, trong không khí ẩn giấu một hơi thở ngọt ngào khác thường.

Nhưng cũng chỉ trong nháy mắt, một giây sau, nụ cười kia vẫn dịu dàng xinh đẹp như ngày thường.

"Phu nhân, hoan nghênh..."

Lời còn chưa dứt, chú Vượng khom sống lưng bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt nhìn về phía cửa, bên cạnh Vân Như là một một bé gái - - giống hệt như một con búp bê tinh xảo.

"Ừm."

Cô bé giống như có chút sợ hãi, nhẹ nhàng trốn ở phía sau người phụ nữ, bàn tay bé nhỏ cầm chặt ngón tay Vân Như, giống như đây chính là điểm tựa duy nhất của cô bé.

"Vị này là?" Trong đầu quần gia xoay chuyển cả trăm suy nghĩ, đây hiển nhiên không phải là con cái của ai đó trong đám bạn bè của Vân Như, cô bé này tuy có dáng vẻ xinh đẹp, nhưng sự sợ hãi cùng câu nệ trên người hiển nhiên không xuất phát từ con nhà danh giá hay giàu có.

"Đây chính là Tiểu Nhu, từ nhỏ đã lớn lên ở cô nhi viện, tôi thấy cô bé rất đáng thương nên đã dẫn về."

Vân Như nhàn nhạt nói xong, trong lòng lại có chút xấu hổ, bà ta rất ít có thiện tâm, nhưng không biết vì sao lại dẫn cô bé này về nhà, thậm chí còn có suy nghĩ muốn nuôi dưỡng đứa trẻ.

Suy nghĩ kia cũng không kéo dài bao lâu, giờ phút này bà ta đã bắt đầu hối hận, nhưng thấy hành động cầm ngón tay của bà ta cùng sự né tránh vừa nãy của cô bé, lại không hiểu sao khiến cho tình thương của người mẹ trong lòng bà ta trỗi dậy.

Ngẩng đầu nhìn đến con gái đang đứng ở cầu thang, yên tĩnh lại dịu dàng, Vân Như nhất thời khẽ gọi.

"Tiểu Tuyết."

Tiết Tuyết chậm rãi đi xuống, mỗi một bước đều tao nhã không chệ vào đâu được, cô bé đứng sau mẹ Tiết rừ mắt xuống che giấu phần không cam lòng cùng ghen ghét trong đáy mắt.

Đại tiểu thư chân chính, thật sự là chói đến mù mắt.

Không sao, chỉ cần chờ một thời gian nữa thôi, căn phòng tráng lệ này, danh hiệu tiểu thư nhà họ Tiết, tất cả... Đều thuộc về cô ta, từ nhỏ cô ta đã được bồi dưỡng để trở thành một công cụ, tuyệt đối sẽ không để thua trong tay vị tiểu thư ngu dốt này.

Tiểu Nhu nghĩ tới đây đột nhiên ngừng đầu, trong mắt nặn ra mấy giọt nước, ánh mắt thất kinh nhìn về phía Tiết Tuyết, thậm chí còn mang theo chút sợ hãi, giống như cô ta không phải đang nhìn tiểu thư nhà họ Tiết, mà đang nhìn một thứ giống như yêu ma quỷ quái vậy, nhu nhược cùng bất lực khiến người ta phải đồng tình.

Tiết Tuyết nhìn hành động cùng vẻ mặt của cô bé, đứng rồi, đời trước cũng chính là thế này, cô vừa nhìn thấy ánh mắt này, thánh mẫu trong lòng đột nhiên trời dậy, cũng chẳng buồn so đo chuyện mẹ cô tự dung dưỡng người không đâu trở về, ngược lại còn nhiệt tình đối đãi với nó như em gái ruột thịt, khi đó đại khái Tiết Nhu đang cười lạnh trong lòng đi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6-1: Trận đầu giành thắng lợi (1)

“Chị.” Tiểu Nhu thật cẩn thận mà gọi, giống như một con thỏ bị hoảng sợ làm người triu mến.

Tiết Tuyết đi từng bước một tới gần, ánh hoàng hôn chiều tà làm cho dáng người của cô càng thêm tinh xảo, cô duỗi tay nâng gò má Tiết Nhu lên, nhẹ nhàng giúp cô ta lau nước mắt đi, đôi mắt trong giây lát liên cong lên thành hình trăng non, cô cười khẽ.

“Tiểu Nhu vì sao lại khóc, có phải có chỗ nào không hài lòng hay không?”

Cô bé sùng sốt, trước đây cô ta điều tra qua vị thiên kim tiểu thư này của nhà họ Tiết, phát hiện đối phương chỉ là một đứa con gái ngu xuẩn không có đầu óc, từ nhỏ lại không được cha mẹ yêu thương, chỉ cần làm nũng đáng yêu một chút là lập tức có thể làm cho đối phương mềm lòng, không nghĩ tới Tiết Tuyết sẽ hỏi ra một câu như vậy?

Tiểu Nhu còn không kịp trả lời câu hỏi ngoài ý muốn, gương mặt của Vân Như đã âm trầm xuống trước, bà ta là một người có ham muốn khổng lồ chế rất mạnh, ghét nhất là người khác không vừa lòng với sắp xếp của bản thân, vốn dĩ nhìn thấy nước mắt của Tiểu Nhu cũng không có gì, như bây giờ vừa nhìn lại liền thấy nó khóc cũng có chút quá mức, không biết còn tưởng rằng chính mình ép buộc dẫn nó từ bên ngoài về.

Vân Như tức khắc hừ lạnh một tiếng, giữ chặt tay của con gái đang giúp đối phương lau nước mắt, “Khóc cái gì mà khóc, được vào nhà họ Tiết hẳn là phải cười vui vẻ mới đúng, khóc thành như vậy chỉ sợ là không thích nhà họ Tiết này đi?”

Trong lòng Tiểu Nhu cả kinh, vội vàng co rúm lại mở miệng, “Không, con rất thích nhà họ Tiết, chỉ là do quá vui mừng nên mới khóc.”

Giải thích như vậy có hơi gượng gạo, Vân Như trừng mắt liếc nhìn cô ta một cái, vừa nãy khi ở cô nhi viện còn cảm thấy rất đáng yêu, hiện tại so sánh với con gái của chính mình thì thực sự không tốt chút nào, bộ dạng giống như bị ức hiếp này là muốn cho ai xem

“Được rồi, để quản gia mang nó đi xuống đi, thu xếp tốt một chút.”

Vân Như vẫy vẫy tay, chú Vượng vâng một tiếng sau đó liền chuẩn bị dẫn bé gái đi, Tiểu Nhu không dám lại nói nhiều, tro mắt nhìn Tiết Tuyết tiếp nhận túi xách từ trong tay Vân Như, dịu dàng tươi cười, Vân Như lại càng hỏi han ân cần đối với con gái hơn.

Bé gái hung hăng nắm chặt tay, cắn chặt răng.

Vân Như là một người phụ nữ rất dễ bị khơi gợi lòng nghi ngờ, chỉ cần nói hai ba câu nói mấu chốt là có thể nhắc lên vô tận ngờ vực trong lòng bà ta, chính mình tuyệt đối không thể bị bà ta ghét bỏ!

Đáy mắt của cô ta bắt đầu xuất hiện cảm xúc quỷ quyết, nhưng mà cái này chỉ là một sự suy sụp nhỏ nhỏ thôi, cô ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp uốn nắn lại!

Chạng vạng cha Tiết mới biết chuyện này ngược lại cũng không có nhiều lời, tiếng nói của ông ta ở trong nhà cũng không nhiều lắm, huống chi mẹ Tiết lại là một người cổ chấp, ông ta chỉ cảm thấy cô bé kia lớn lên giống như búp bê Tây Dương, tính cách còn ngoan ngoãn đáng yêu, cũng không có nói thêm

cái gì, lại thêm vài tiếng kêu chú dậu dằng nữa, cho nên quả thực có điểm thích cô ta.

Tiết Tuyết vẫn luôn yên lặng ăn cơm, tựa hồ căn bản không có phát hiện ra cô gái đến từ cô nhi viện đang cố ra vẻ thông minh, hình ảnh này rơi vào trong mắt của quản gia khiến ông càng thêm bất mãn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 6-2: Trận đầu giành thắng lợi (2)

Một người ngoài lại dám lớn tiếng lấn át cả tiếng của chủ nhà, căn bản không biết lúc nào nên ăn nên ngủ, lúc nào không nên nói chuyện sao? Đứng là đứa trẻ không được dạy dỗ!

Cha Tiết cùng mẹ Tiết bị Tiểu Nhu đùa cho tươi cười luôn thường trực trên gương mặt, dù sao Tiết Tuyết được ông nội nuôi từ nhỏ đến lớn, khiến cho bọn họ không được hưởng thụ hạnh phúc đến từ quan hệ cha con máu mủ, mà từ sau vụ tai nạn vào ba tháng trước đến bây giờ, con gái trở nên ngoan ngoãn hơn nhưng bọn họ vẫn hiếm khi có thể cảm nhận thấy niềm vui khi được con gái làm nũng.

Tiểu Nhu thu hết tất cả vào trong mắt, nhìn không được mà đặc ý nhếch môi lên, lóe xoáy đục vọng ở trong lòng càng thêm mạnh mẽ bành trướng.

Xem đi, tôi sẽ chậm rãi cướp đoạt tất cả yêu thích của bọn họ giành cho cô, dần dần. .... Danh chính ngôn thuận trở thành tiểu thư của nhà họ Tiết.

Ngay sau đó ——

“Cha, mẹ, con ăn no rồi.” Tiết Tuyết đứng lên, bên môi từ đầu đến cuối vẫn nở nụ cười dịu dàng, lại nhìn về phía Tiết Nhu khẽ gật đầu, “Tiểu Nhu, em ăn từ từ.”

“Lát nữa sẽ ba sẽ cho người đưa nước ép cà rốt mà con thích nhất lên, cơm nước xong nên nghỉ ngơi cho tốt.”

“Gần đây mẹ có chọn cho con mấy bộ quần áo, một lát sẽ cho người giúp việc đưa tới cho con xem, cuối tuần liền mặc một bộ trong số đó đến thăm ông nội đi.”

Những lời nói quan tâm không ngừng kéo đến trước mắt, yêu thương trong mắt đối với con gái không thể che dấu, vừa rồi Tiểu Nhu còn cúi đầu giương miệng cười châm biếm, không được bao lâu lại biến mất hầu như không thấy, chỉ có thể cúi đầu ăn thêm mấy miếng cơm, trong nháy mắt liền hiểu hàm nghĩa của cái từ người ngoài này.

So với bản thân giống như một vai hề khôi hài tìm niềm vui, dùng hết tất cả thủ đoạn trên người lại không sánh bằng hai ba câu nói của Tiết Tuyết.

Không quan trọng, Tiểu Nhu, mày còn có rất nhiều thời gian. .... Cái này chỉ là mở đầu, trong lòng cô ta tự an ủi bản thân như vậy, trong mắt đã tâm bụng bụng một lần nữa cháy lên, lại không biết tất cả đã rơi vào trong mắt của người làm cùng quản gia, khiến cho bọn họ âm thầm nhủ mày.

Màn đêm buông xuống Tiết Tuyết lại ngồi đọc sách giống như thường ngày, trọng sinh một đời, cô hiểu rất rõ nắm giữ thứ gì mới có thể có được sức mạnh chân chính.

Tương tự với loại tri thức này, nhìn có vẻ như rất tầm thường, trên thực tế lại rất hữu dụng, nếu đời trước chính mình không phải qua loa cho xong chuyện, thành tích mỗi lần đều là đội sổ trong ban, cũng sẽ không đến mức bị Tiết Nhu vừa chân ướt chân ráo bước vào trường học lại đột nhiên trở nên nổi tiếng dấn nát ở dưới chân.

Chóp chóp mắt, tựa hồ cảm thấy có một chút uể oải, Tiết Tuyết đứng lên, chuẩn bị mở cửa cho thoáng khí, một thân ảnh màu trắng đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt, tóc dài màu đen rũ xuống cổ, ở dưới ánh đèn mờ nhạt của hành lang càng khiến cho bầu không gian thêm âm trầm khủng bố, khiến cho trái tim người ta muốn ngừng đập, người yếu vía có khi còn thét chói tai mà bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7-1: Buổi tối hoảng hồn (1)

Tiếng thét chói tai trong tưởng tượng vẫn chưa xuất hiện, hai hàng lông mày của Tiểu Nhu bị giấu dưới hàng tóc mai đã nhăn lại, không rõ là sai ở đâu.

Dưới tình huống bình thường nếu một cô gái nhìn thấy một màn như vậy, nhất định sẽ sợ hãi thậm chí còn ngã xuống cầu thang cũng không có gì ngạc nhiên.

Chỉ là chờ một lúc sau ngẩng đầu lên, cô ta lại chỉ nhìn thấy một gương mặt xinh đẹp với nụ cười mỉm, nụ cười kia rõ ràng rất dịu dàng đáng yêu, nhưng dưới ánh đèn mờ nhạt khuếch đại có chút âm trầm khiến cho người ta khiếp sợ, giờ phút này cô gái đó vẫn không nhúc nhích nhìn cô ta, ánh mắt kia phảng phất như đang nhìn một người rất quen thuộc, khiến cho cô ta lập tức sợ hãi phát ra tiếng.

Thanh âm bén nhọn của cô gái gần như xuyên thủng óc nhà, tự nhiên sẽ dẫn tới không ít người, ngay cả cha mẹ Tiết vừa mới chuẩn bị đi ngủ cũng không thể không rời giường đi kiểm tra.

Cái này vốn là kế hoạch của cô ta, chính là cố ý dẫn bọn họ tới, nhưng mục đích là để khiến cho bọn họ phản cảm với Tiết Tuyết, lại không nghĩ tới người bị dọa sợ lại là chính mình.

Tiểu Nhu chăm chú nhìn gương mặt tươi cười của Tiết Tuyết, nào có nửa phần quỷ dị, chỉ có sự quan tâm thuần khiết cùng nghi hoặc.

“Làm sao vậy? Ngoài cửa xảy ra chuyện gì.”

“Không, không có gì.....”

Lỡ tai nghe thấy âm thanh cửa phòng ngủ cách đó không xa bị đẩy ra, Tiểu Nhu bắt đầu luống cuống, nếu chính mình nửa đêm vô duyên vô cớ thét chói tai, những hảo cảm tích trữ trước đó chỉ sợ sẽ tan thành mây khói, nói không chừng bản thân cô ta còn bị đuổi đi.

Không, không được, thật vất vả mới rời khỏi nơi đó, làm sao có thể cam tâm quay trở lại.

Đều là tại cô ta, người bình thường nhìn thấy sao lại không sợ chứ?

Nhìn ánh mắt kích động của cô gái trước mặt, Tiết Tuyết lại một lần nữa bày ra vẻ mặt quỷ dị vừa rồi, im hơi lặng tiếng nở nụ cười.

Ôi, thật là, một người sống suốt một năm dưới tầng hầm như cô, mỗi ngày đều làm bạn với chuột dử và bóng tối, cô ta sao có thể hy vọng cô sẽ có phản ứng như người bình thường đây, lúc trước nếu thực sự có quỷ, nhìn thấy đáng sợ thế thảm kia của chính mình, chỉ sợ cô cũng chỉ có thể cảm thấy buồn cười cùng thương cảm thôi.

“Chị, chị... có phải chị rất chán ghét em đúng không?”

Lời nói buột miệng thốt ra làm cửa phòng ngủ sắp bị đẩy ra đột nhiên ngừng lại, trong lòng Tiểu Nhu nhẹ nhàng thở hắt ra, rất sợ bị trách cứ, chỉ có chuyển dời trọng tâm câu chuyện sang một hướng khác cô ta mới có thể an tâm được.

“Chán ghét ư, làm sao có thể chứ?”

Ánh mắt Tiết Tuyết lộ ra nghi hoặc khó hiểu, Tiểu Nhu lại càng cảm thấy không thoải mái.

“Dù sao em cũng là đứa trẻ lớn lên từ trong cô nhi viện, nếu không phải đi có lòng tốt, chỉ sợ căn bản em cũng không có biện pháp đứng chung dưới một mái nhà với chị.”

Tiểu Nhu cố gắng giả vờ bản thân thành đáng thương như thế, dưới tình huống bình thường thế này, nếu Tiết Tuyết chán ghét cô ta, chẳng phải là cũng sẽ chán ghét người liên đới chính là mẹ của cô sao?

“Đứa trẻ ngốc.”

Tiết Tuyết nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc đẹp của Tiểu Nhu quả thực không giống như lớn lên ở cô nhi viện, lòng bàn tay chậm rãi chạm vào xương bả vai của cô ta, lực đạo nhẹ nhàng, đầy trìu mến.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 7-2: Buổi tối hoảng hồn (2)

“Yên tâm đi, từ nhỏ đến lớn chị đều một mình lớn lên, có một đứa em gái như em, chị vui mừng còn không kịp ấy, em có thể làm bạn với chị, chị nghĩ mẹ chắc chắn sẽ rất vui.”

Ngón tay kia chậm rãi trượt xuống đến thắt lưng, vốn dĩ không có thêm động tác gì, nhưng lại khiến cho Tiểu Nhu sồn tóc gáy, lui về phía sau một bước, tay kia ra.

Nhưng mà ngay sau đó cô ta liền hối hận, cửa phòng ngủ cách đó không xa đã mở ra, cha Tiết cùng mẹ Tiết vừa kinh ngạc vừa tức giận mà nhìn đứa trẻ vừa nhận từ cô nhi viện về này, duỗi tay hung hăng đánh lên tay của con gái của bà ta.

Động tác rõ ràng là muốn an ủi và ôm cô ta, đối phương chẳng những không cảm kích, ngược lại làm ra loại hành động không biết lễ phép này.

Thật là một con bạch nhãn lang.

“Cháu đang làm gì?”

Mẹ Tiết bước hai ba bước đã đi tới, trên người mặc một chiếc áo ngủ tơ lụa sa hoa lỏng lẻo, cầm lấy bàn tay của con gái, mu bàn tay trắng nõn càng làm nổi bật lên vết hằn màu đỏ, thanh âm vì tức giận mà trở nên sắc nhọn.

Vốn tưởng rằng là đứa trẻ ngoan ngoãn đáng yêu, không ngờ lại không hiểu phép tắc như vậy, bà ta hận không thể một chân đá cô ta xuống lầu.

Giờ phút này Tiểu Nhu cũng ý thức được chính mình đã làm ra chuyện ngu xuẩn như thế nào.....

Tại sao lại như vậy, nghiêm túc mà nói Tiết Tuyết cũng chẳng làm ra chuyện gì quá đáng, chỉ là cô ta lại đột nhiên có cảm giác cả người từ trên xuống dưới đều không thoải mái, những nơi mà ngón tay kia lướt qua đều giống như có ngàn vạn con kiến đang bò qua, khiến cho toàn thân cô ta khó chịu đến mức buồn nôn, bấy giờ mới nhận không được mà đẩy tay của đối phương ra.

“Chị xin lỗi, xin chị tha thứ cho em..... Em, bình thường khi ở cô nhi viện, em thường xuyên bị những đứa trẻ khác ức hiếp, vừa rồi là phản xạ có điều kiện, xin chị đừng đuổi em đi.”

Tiểu Nhu lập tức quỳ xuống, khóc lóc thảm thiết xin tha.

Trong sâu thẳm đôi mắt phảng phất như nước suối trong kia của Tiết Tuyết lúc này phản chiếu ngược đáng về chạt vạt của Tiểu Nhu, khuôn mặt kia tràn đầy nước mắt, lông mi phảng phất giống như búp bê Tây Dương trong truyện, thật đúng là —— khiến người thương cảm mà.

Đến cả mẹ Tiết và ba Tiết ngay từ đầu còn rất tức giận thì lúc này cũng liếc nhau, vốn quyết định lập tức đưa cô ta quay trở lại cô nhi viện lại biến thành, thôi cho nó ở lại thêm hai ngày nữa.

Đương nhiên sự yêu thích đã không còn như ban đầu nữa.

“Đừng khóc.” Cô ngồi xổm xuống, đỡ cô gái đang quỳ ở trước mặt lên, lấy khăn tay lụa tinh tế ra giúp cô ta lau nước mắt còn đang chảy dài trên đôi gò má, “Chị làm sao có thể đuổi em đi.”

“Thật vậy không?”

Tiểu Nhu ngẩng đầu, đôi con ngươi nhìn Tiết Tuyết phảng phất giống như một hồ nước sâu thẳm.

“Đương nhiên là thật.”

Bàn tay nhẹ nhàng đỡ lấy bả vai của cô gái, Tiết Tuyết trả lời rộng lượng như thế cũng là theo lẽ thường, khi đầu ngón tay đụng tới bả vai, Tiểu Nhu lại lần nữa cảm nhận được cái loại cảm giác sồn tóc gáy này, nhưng cô ta chỉ có thể kìm nén.

“Chúng ta nhất định phải sống chung thật tốt.”

Cô gái nhẹ giọng ní non quanh quẩn ở hành lang, từ trong thanh âm có thể cảm nhận được những lời này có bao nhiêu chân thành, một vị thiên kim tiểu thư chân chính lại đối xử với một đứa trẻ đến từ cô nhi viện như vậy, vô luận là ai vào giờ phút này cũng sẽ cảm động đến rơi nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7-3: Buổi tối hoảng hồn (3)

Cô gái ở đối diện cũng chỉ có thể thành thật diễn theo, hai mắt cô ta đắm lệ mông lung, tựa hồ bị cảm động đến mức nói không nên lời, ai cũng không ngờ được trong đầu con hát trời sanh này này xoay chuyển bao nhiêu ý nghĩ độc ác nữa.

Ghét nhất chính là loại người giả nhân giả nghĩa này!

Vui đùa cái gì vậy, xem chính mình thành người cao cao tại thượng sao? Tiết Tuyết, cô không vui vẻ được lâu đâu, tôi nhất định, nhất định sẽ cướp đi tất cả những thứ mà cô đang có, tôi muốn cô biến thành người so với tôi hiện tại càng tệ hơn, đến lúc đó xem cô còn có thể nói ra những lời nói như thế này không.

Ánh mắt Tiết Tuyết trầm thêm vài phần, giống như một cái đầm sâu không đáy, vốn tưởng rằng có thể liếc mắt một cái là có thể nhìn thấy đáy, lại chẳng ngờ sẽ bị cuốn vào lốc xoáy sâu không thấy đáy.

Cha mẹ Tiết vẫn chưa nhận ra bầu không khí quỷ dị giữa hai người, mắt thấy con gái nhà mình rộng lượng như thế, mà đứa con gái đồn từ cô nhi viện kia lại không nói đạo lý như vậy, trước không nói tới chuyện nửa đêm đến trước cửa phòng con gái để làm gì, chỉ cần nghĩ đến cái đánh tay vừa rồi, cũng đủ để đánh mất tất cả thiện cảm của bọn họ.

Thế nhưng nếu đã mang người về nhà lại ngay lập tức đưa về cô nhi viện thì không biết sẽ truyền ra lời ong tiếng ve gì nữa.

“Mau đi ngủ đi, đừng đứng ở đây.”

Vân Như nhíu mày nhìn về phía Tiểu Nhu, những lời này là nói với ai vừa xem là hiểu ngay, lại nhìn về phía Tiết Tuyết, bà ta lại thay bằng gương mặt của một người mẹ hiền.

“Tiết Tuyết, sắp đến ngày thi rồi, buổi tối nhất định phải nghỉ ngơi tốt.”

“Vâng thưa mẹ.” Chậm rãi gật đầu trả lời, ánh mắt Tiết Tuyết cuối cùng cũng từ trên người cô gái đối diện rời đi.

Tất cả đều giống như kiếp trước, em gái thân mến, em sẽ làm như thế nào đây.

...

Ánh sáng phía chân trời chiếu vào sân vườn ở bên ngoài, bị tán cây um tùm ngăn cản, tựa hồ cũng không dám xâm phạm, hai người thản nhiên đi dạo, thật ra nếu là người có tài nhất định sẽ làm tròn bổn phận của mình, nơi này là nhà cũ của nhà họ Tiết, cũng là nơi ở của ông nội Tiết.

Ngày thường bởi vì có sự tồn tại của ông nội Tiết, trang viên luôn luôn mang bầu không khí uy nghiêm, ngay cả người bảo vệ đi tuần tra cũng ít khi cười nói, dường như là sợ sẽ quấy rầy đến ai đó.

Nhưng hôm nay từ trong phòng lại thỉnh thoảng truyền ra tiếng cười phảng phất giống như chuông bạc, xua tan bầu không khí u ám này, ngay cả nét mặt của người nghiêm nghị cũng hiện ra sự tươi tắn.

Ông nội tiết ngồi ở ghế bành nhìn Tiết Tuyết đang đứng ở phía sau xoa bóp vai cho ông, nét mặt cũng không còn uy nghiêm như ngày thường, vắng trán dần ra.

Giờ phút này ông càng giống như một người ông nội bình thường, ở bên cạnh cháu gái của mình, hưởng thụ sự ân cần đến từ huyết mạch nhỏ bé này.

"Được rồi, cháu cũng mệt rồi, ngồi xuống nói chuyện."

Bàn tay dày rộng của ông cụ vỗ cổ tay của Tiết Tuyết, vui vẻ đến mức râu mép cũng nhếch lên, nhưng vẫn cố kìm nén độ cong của khóe miệng, quân gia đứng ở bên cạnh cũng không nhìn được nở nụ cười yếm ớt, cuối cùng còn cố học bộ dạng nhẩn nhai của ông cụ, lại bị ông cụ hung hăng trừng mắt một cái, nhưng trong lòng quân gia vẫn rất vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8-1: Yến hội này không thể không đến (1)

Chưa được bao lâu ông cháu hai người lại giương cung bạt kiếm như vậy, một người thì sống chết không cúi đầu, người còn lại cường chế xương cốt sống của cháu gái muốn cô khuất phục, không khí giữa hai người vừa mâu thuẫn lại chưa bao giờ ôn hòa đến như vậy.

"Không mệt."

Tiết Tuyết khẽ mỉm cười, không thể lay chuyển được sức lực từ trên tay ông cụ truyền đến, nên thuận thế ngồi xuống bên cạnh, có lẽ một người sau khi sống lại một đời, mới có thể phát hiện ra bản thân đã bỏ qua bao nhiêu điều tốt đẹp, ngôi nhà này chỉ có một mình ông nội là thật lòng tốt với cô, đời trước bàn tay này cũng đã từng nắm chặt tay cô, chỉ là sức lực khi hấp hối kia quá mỏng, quá nhẹ, hơn nữa lúc trước bản thân cô cũng quá ngốc, hoàn toàn không nghe đến lời dặn dò của ông cụ, chấp tay dâng tặng hai nhà Tiết, Văn cho lang sói.

"Sự kiện kia cháu nghĩ như thế nào."

Ông nội Tiết luôn luôn nói thẳng như vậy, đối xử với Tiết Tuyết thì chưa bao giờ sẽ vòng vo thăm dò như ở trên thương trường, đây cũng là nguyên nhân khiến Tiết Tuyết nhạy cảm đời trước không có cách nào ở chung hài hòa với ông cụ, chỉ là qua nhiều năm như vậy cô cũng nên hiểu rõ, đây là cách thức đặc biệt của ông cụ dành cho người mình coi trọng.

Không có thù lòng, chỉ có lời nói thật.

"Nếu mẹ đã mang cô ta về, cháu không có lựa chọn nào khác, không phải sao?"

Tiết Tuyết tiếp nhận chén trà từ trong tay quản gia, cười ngọt ngào, ông nội Tiết nhũn chặt mày lại.

"Ông đã điều tra thân thế của con bé kia, quả thật là lớn lên ở cô nhi viện, nhưng ông lại luôn cảm thấy có cái gì đó không đúng."

"Ý của ông nội là...." Tiết Tuyết nghiêng đầu, tròn mắt giống như viên thủy tinh nhìn ông cụ, bộ dáng đáng yêu tình nghịch khiến trái tim ông cụ trở nên vô cùng mềm mại.

"Rõ ràng biết ý nghĩ của ông rồi còn giả bộ, nghịch ngợm quá!"

Muốn một người biến mất có rất nhiều cách, từ trước đến nay ông nội Tiết cũng không phải hạng người hiền lành gì, chỉ cần là tai họa ngầm có khả năng uy hiếp đến cháu gái, ông cũng không định đề nghị dùng những thủ đoạn không tầm thường.

"Như vậy dù sao cũng sẽ có kẻ hở."

Tiết Tuyết chậm rãi lắc đầu, ở vị trí như ông nội Tiết, phía sau không biết có bao nhiêu ánh mắt đang dòm ngó, nếu như không phải từ trước đến nay ông nội Tiết luôn làm việc cẩn thận, hiện tại sợ rằng đã sớm bị những con ruồi nhặng này nuốt không còn xương cốt, hơn nữa, cho dù người bên ngoài nghĩ là ngoài ý muốn, thì con dâu và con trai từ trước đến nay lại luôn rõ ràng thủ đoạn của ông cụ, đến lúc đó nhất định sẽ khó chịu.

Vì một đứa con gái như vậy, không đáng!

"Nhóc con, tuy rằng từ nhỏ cháu lớn lên ở bên cạnh ông, nhưng ông dạy cho cháu đều là những thứ quang minh chính đại, nếu như con bé kia quả thật lớn lên ở cô nhi viện, trong lòng không biết có bao nhiêu âm mưu quỷ kế."

Theo cách nhìn của ông nội Tiết, Tiết Tuyết vốn là một cô bé rất ưu tú, trước đây không hiểu sao luôn luôn có ý đối nghịch với ông, thành tích cũng không tốt, lần này sau khi trải qua tai nạn kinh hoàng ngược lại làm cho cô nỗ lực đi theo hướng tốt, càng ngày càng trở nên ưu tú, nhưng khối ngọc thạch được điêu khắc tỉ mỉ này, làm thế nào để chống lại đá kê chân bị bào mòn theo thời gian kia.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8-2: Yên hội này không thể không đến (2)

Loại người đến từ tầng chót của xã hội này, chỉ sợ là âm mưu quỷ kế nào cũng có thể nghĩ ra.

"Ông nội, không nên quá xem thường cháu." Tiết Tuyết phồng má, ánh mắt đung đưa dường như đang hoài niệm một cái gì đó, "Cháu có năng lực bảo vệ chính mình."

Thời gian cả ngày lẫn đêm bị gián và chuột gặm nhấm, đã sớm rèn luyện cho Tiết Tuyết ý chí và sự nhẫn nại vượt qua người bình thường, nếu như vậy mà vẫn thua, thì chết cũng xứng đáng.

"Nhóc con nhà cháu."

Ông cụ khe khẽ thở dài, nhưng cũng không nói thêm nữa.

Có lẽ như vậy cũng tốt, bản thân Tiết Cừ cũng là từ trong gió tanh mưa máu đi ra, nếu như không có trải qua những nguy hiểm để rồi từ cõi chết trở về kia, cũng sẽ không có nhà họ Tiết ai ai cũng kính sợ như ngày hôm nay, để Tiểu Tuyết rèn luyện cũng tốt, dù sao cũng có ông ở đầu quan sát rồi.

"Hai ngày nữa sẽ có một buổi yến hội?"

"Yến hội?"

Tiết Tuyết nháy mắt mấy cái, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một hình ảnh.

Đó là hình ảnh của một cô gái bởi vì gặp phải một chuyện đáng sợ mà chân tay luống cuống, bị tiểu thư của các gia tộc khác đã từng một thời ghen ghét đố kỵ với cô thì nay lại quay sang cười nhạo, chỉ có thiếu niên Lăng Thần là đưa tay về phía cô —— còn cô, lại coi bàn tay kéo chính mình ra khỏi vực sâu này trở thành rom rã.

Còn nhớ rõ lúc đó đứa em gái phảng phất như búp bê Tây Dương kia vội vã chạy tới, trình diễn tiết mục chị em tình thâm, lúc trước bản thân còn cảm thấy vô cùng cảm động, bây giờ nghĩ lại.

Hóa ra mục tiêu lại là anh ta.

Tất cả nghi ngờ trong quá khứ sau khi sống lại đã hoàn toàn thông suốt, là bởi vì đời trước chính cô quá ngu xuẩn, hay là do hiện tại không có tình cảm, cho nên mới có thể nhìn thấu tất cả.

Nhà họ Lăng đang ở thời kỳ bành trướng mấu chốt, yêu cầu cần phải liên hôn với tiểu thư nhà họ Tiết, cũng quả thật làm khó Lăng Thần phải vất vả chịu đựng một người có tiếng xấu như bản thân.

"Ông nội, nhất định phải tham gia sao?"

"Cái yến hội này là để mừng sinh nhật của tiểu thiếu gia nhà họ Cơ."

Ông cụ trả lời rất đơn giản, nhưng đáp án này cũng đã đại biểu cho tất cả.

Nếu như nói nhà họ Tiết đứng ở tầng trên cùng của giới quý tộc, đặc biệt là khi nhà họ Tiết liên hôn với nhà họ Vân, khiến nhà họ Tiết có tư cách coi rẻ đại đa số quý tộc cùng nhà giàu có tư bản, vậy thì nhà họ Cơ, chỉ cần thoải nhẹ một hơi có thể xóa sạch tất cả những thứ tồn tại ở xung quanh.

Cái gia tộc bí ẩn này cho đến bây giờ luôn biểu hiện sự không quan tâm đến việc đời, nhưng lại tồn tại thực lực có thể rung chuyển cả một quốc gia, đó là đầu nguồn kinh tế trong và ngoài nước đều không sờ đến được, hầu như nơi nào cũng có dấu vết của nhà họ Cơ.

Ngày thường bọn họ luôn luôn thể hiện ra bộ dạng lãnh đạm, ít giao lưu với bên ngoài, mấy lần tổ chức yến hội long trọng cũng đều là vì vị tiểu thiếu gia duy nhất của nhà họ Cơ ít khi xuất hiện bên ngoài này.

Có thể thấy, nếu như lần này nhà họ Tiết không tham gia yến hội, cho dù nhà họ Cơ không so đo, thì cũng có rất nhiều người muốn đục nước béo cò, hợp lại công kích.

"Cháu hiểu."

Hóa ra nhà họ Cơ lại chính là gia tộc mà đời trước bản thân cô không có cách nào đến gần.

Chẳng qua là một con cọp ngủ say, thử giật râu mép thì sẽ như thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9-1: Lãnh Sương bám chân nhà họ Cơ (1)

Chủ nhật đối với người ngoài mà nói là ngày để nghỉ ngơi, nhưng với Tiết Tuyết chính là ngày để cố gắng học thêm càng nhiều càng tốt, cô thích việc dùng mọi cách để khiến mình giỏi giang hơn, mà nhân mạch và tài lực của nhà họ Tiết đủ để tìm cho Tiết Tuyết rất nhiều thầy giỏi.

Cuối tuần này dường như không giống với những cuối tuần khác, mới sáng sớm tinh mơ Tiết Tuyết đã bị Vân Như kéo đến thẩm mỹ viện cao cấp nhất, tân trang lại từ trên xuống dưới, dung nhan vốn đã tinh xảo mỹ lệ giờ càng như châu ngọc trân quý, từng cọng tóc dường như đều tỏa sáng lấp lánh.

Bản tính Tiết Tuyết phóng khoáng tùy hứng, cũng không muốn tham gia vào, cả đời này của cô vốn cũng chẳng có bao nhiêu nhiệt tình.

Nhưng mẹ Vân Như quả thực rất nhiệt tình, ánh mắt mỗi lần nhìn Tiết Tuyết đều không giống một người mẹ hiền hậu, mà là giống với một thương nhân đang dùng con mắt để đánh giá giá trị của sản phẩm.

“Tiểu Tuyết, con càng lớn càng xinh đẹp.”

Cô gái nhỏ mười lăm tuổi hai má còn phúng phính như trẻ con, đặt biệt đáng yêu, chưa kể ngũ quan Tiểu Tuyết càng ngày càng tinh xảo, khuôn mặt chỉ nhỏ bằng một bàn tay không khỏi khiến người ta mềm nhũn, thêm vào phong cách ăn mặc tinh tế, ngay đến quản lý thẩm mỹ viện trước nay luôn ngón hành thận trọng cũng phải khen ngợi không dứt lời, nếu không phải thân phận của Tiết Tuyết rất cao, cô ta thậm chí còn nghĩ tới chuyện để Tiết Tuyết làm người mẫu đại diện.

“Cảm ơn mẹ.”

Cô gái nhỏ tươi cười vô cùng dịu dàng, toàn thân như tỏa ra một vầng hào quang, bất kỳ ai ở chung quanh cô gái đều có thể cảm nhận được sự ấm áp trong đó.

Vốn dĩ Vân Như không dám mưu toan tính kế với nhà họ Cơ, chỉ là con gái mình càng ngày càng trở nên ưu tú, ai cũng nhiệt thành khen ngợi vài câu, không khỏi khiến bà ta động tâm suy nghĩ.

Nếu con gái có thể bước vào nhà họ Cơ rồi sau này đứng đầu gia tộc, mẹ quý nhờ con, có phải bà cũng sẽ có ngày được người người kính trọng hay không...

Đương nhiên, nhà họ Cơ nào có phải nơi dễ dàng ra vào như vậy, con gái mình sẽ không tránh khỏi phải chịu đựng khổ cực, ngay cả những lợi ích nhỏ nhất cũng không khỏi khiến bà suy nghĩ cân nhắc.

Dường như phát hiện ra ánh mắt mẹ đang nhìn mình như muốn bóc cháy, Tiết Tuyết nhú mày nghi hoặc.

“Mẹ, trên người con có cái gì không đúng sao?”

Vân Như nhẹ nhàng kéo con gái lại, tươi cười như đang chiêm ngưỡng một loại kỳ trân dị bảo: “Chỉ là đang cảm khái, con càng lớn càng xinh đẹp như vậy, sau này cũng không biết là chàng trai nhà nào có phúc.”

Cô gái nhỏ nhẹ nhàng cúi đầu như đang thẹn thùng, mấp máy môi nhưng không đáp lại.

Lập gia đình? Từ khi ra đời đến giờ cô chưa bao giờ nghĩ đến loại chuyện này, còn nhớ rõ Tiết Nhu đã từng nói, cái gọi là tình thân còn mỏng manh hơn cả một tờ giấy giám định, trên đời này còn thứ tình cảm nào chân chính bền vững nữa đây?

Nhất là tình cảm của đàn ông, cái gọi là trọn đời trọn kiếp không phải là thứ quá xa xỉ hay sao?

Vân Như cho rằng con gái xấu hổ thẹn thùng không dám trả lời, lại cười trừ ghẹo thêm vài câu mới rời khỏi thẩm mỹ viện, ngoài đại sảnh có một người phụ nữ đột nhiên đi về phía đằng này, bên cạnh bà ta còn có một cô gái mong manh yếu đuối.

“Tiết phu nhân.” Giọng nói kia tỏ ra ân cần, khiến Vân Như dừng bước quay lại nhìn.

“Cầm Định, hóa ra là cô.” Vân Như đưa tay lên vuốt mái tóc, tươi cười nhưng vẫn có chút xa cách với phu nhân họ.

Đối phương có lẽ chỉ là vì thanh danh của nhà họ Tiết mà muốn kết thân, dựa vào nhà họ Tiết mà làm ăn, ngày thường nếu Cầm Định không khuất phục nịnh hót làm cho Vân Như thoải mái dễ chịu, bà ta và con gái Lãnh Sương sẽ không được sống thoải mái như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9-2: Lãnh Sương bám chân nhà họ Cơ (2)

Từ lần trước xe của Lãnh Sương đụng phải Tiết Tuyết, quan hệ hai nhà trở nên xấu đi không ít, bất kể chuyện đó có phải là ngoài ý muốn hay không, thái độ của Vân Như với bọn họ đều không còn tốt đẹp như xưa nữa.

Không phải không thông cảm cho cảnh ngộ của bọn họ, chỉ sợ lại dưỡng ra sói mất trắng.

Mà bộ dáng của Cầm Định và Lãnh Sương không còn khép nép như trước, Cầm Định lướt mắt nhìn qua Tiết Tuyết, khóe môi nhếch lên ý cười thâm trầm.

“Tiểu Tuyết càng ngày càng đẹp, là vì dạ hội của nhà họ Cơ?”

Lời này nghe qua chẳng có gì, nhưng lại có ý tứ khác, như muốn chỉ ra nhà họ Tiết muốn leo lên một tầng quyền thế rất cao, sắc mặt Vân Như nhất thời sa sầm.

“Lời này là có ý gì? Người làm mẹ như tôi chỉ đưa con gái đi thư giãn mà thôi.”

“Thư giãn sao?” Cẩm Dịch thờ dãi, sự tôn kính lúc trước đã hoàn toàn biến mất, tự đắc nhìn lại con gái của mình, giống như không thèm để ý: “Tôi cũng đưa Tiêu Suong tới để thư giãn, dù sao con bé cũng sắp trở thành người nhà họ Cơ rồi, ngay cả người làm mẹ như tôi cũng phải tạo điều kiện cho nó thật tốt.”

Lãnh Suong bị trêu đến xấu hổ đỏ mặt, nghiêng đầu sảng giọng: “Con chẳng qua mới chỉ hẹn hò với Cơ thiếu gia có vài lần thôi, mẹ đừng nói lung tung.”

Bộ dáng vừa thẹn vừa giận này quả thực có chút khác thường, Lãnh Suong rù mắt đánh giá Tiết Tuyết, không thể che giấu sự đắc ý.

Mới ngày hôm qua thôi cô ta còn phải để ý sắc mặt của Tiết Tuyết, cho dù muốn tính kế cũng phải thận trọng, sợ bị phát hiện, nhưng chỉ cần vịn vào một sợi dây mỏng manh là nhà họ Cơ còn hơn bám vào nhà họ Tiết, sau này thân phận của hai mẹ con cô ta sẽ khác, Tiết Tuyết đương nhiên sẽ trở thành con chó quanh chân cô ta! Chỉ có thể ăn miếng xương mà cô tùy ý ném cho.

Vân Như giận dữ, lạnh lùng nói: “Com có thể ăn bữa, nhưng lời thì không thể nói lung tung, nhà họ Cơ không biết có bao nhiêu người muốn leo lên, chỉ dựa vào thân phận của các người hay sao?”

“Đúng vậy, chúng tôi trước kia chẳng qua chỉ là họ hàng xa của nhà họ Tiết, sau này trở thành người nhà họ Cơ rồi, đến lúc đó chúng tôi nhất định sẽ nhớ kỹ ân tình này của các người, báo đáp thật đầy đủ.” Cẩm Dịch cười đến run rẩy cả người, bà ta và con gái bên ngoài lấy lòng Vân Như nhưng trong lòng sớm đã chán ghét, hận không thể vùi dập đối phương xuống bùn đất!

Vân Như bị chọc tức đến nổi trợn lời đanh, bất chấp đám phu nhân xung quanh, chỉ thẳng vào mặt Cẩm Dịch: “Đúng là không biết xấu hổ! Vân Như tôi nhiều năm như vậy không ngờ lại nuôi dạy ra một lũ chó săn không an phận!”

Cẩm Dịch nhe nhằng đẩy ngón tay của Vân Như ra, khinh miệt nói: “Tiết phu nhân chẳng phải đã coi chúng tôi là lũ chó nhiều năm như vậy hay sao? Thích liền ném cho một cục xương, không thích thì vứt cho canh cặn thịt thừa, còn tự cho mình là cao cao tại thượng lắm?”

“Cô.. Được! Được lắm! Cứ chờ mà xem!” Vân Như cắn chặt răng, kéo Tiết Tuyết rời khỏi.

Lãnh Suong vẫn luôn khoanh tay nhìn chăm chăm Tiết Tuyết đầy châm chọc, cuối cùng cũng lên tiếng.

“Tiết Tuyết, chúng ta gặp lại ở dạ hội.”

Đến lúc đó cô ta chính là con dâu được người nhà họ Cơ thừa nhận, còn thân phận thiên kim thế gia của Tiết Tuyết... cũng sẽ rất nhanh bị vấy bẩn.

Nhiều năm qua cô ta tự cho rằng đã huấn luyện Tiết Tuyết thành một con thú cưng biết nghe lời, bất kể đối phương ăn gì đều chủ động đưa cho cô, nhưng điều này chỉ khiến Lãnh Suong càng lúc càng tham lam, cô ta vốn chưa bao giờ cảm thấy thỏa mãn, một ngày nào đó, cô ta muốn Tiết Tuyết phải quỳ xuống làm người hầu cho mình!

Ngày này rất nhanh sẽ đến thôi.

“Vậy thì gặp lại ở dạ hội.”

Bị mẹ kéo đi, Tiết Tuyết vẫn ngoái đầu lại đáp, cười như không cười.

Xem ra dạ hội lần này quả thực sẽ diễn ra những chuyện vô cùng đặc sắc.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10-1: Về sau liền gọi là Tiết Nhu (1)

Ngồi trong xe, tâm tình của Vân Như có vẻ không tốt lắm, bàn tay nắm lấy tay con gái dùng rất nhiều lực, Tiết Tuyết lại giống như không hề phát hiện, khỏe môi thủy chung mang theo tươi cười, lúc Vân Như cúi đầu liền thấy thậm chí ngay cả đầu ngón tay của con gái cũng đã xanh tím, bà ta nhú mày, nghĩ muốn xin lỗi, nhưng liếc mắt nhìn Tiết Tuyết một cái, lại không nói thêm gì.

Chuyện này ảnh hưởng rất lớn đến bà ta, nhiều năm như thế rất không dễ dàng gì mới đánh bại được đối thủ, làm sao có thể để cho một ngày đối thủ hãnh diện đứng trước mặt mình được!

Nhưng đúng là nhà họ Cơ, nhà họ Cơ chỉ cần thổi khí cũng có thể khiến cho mọi thứ của bà ta tan thành mây khói, sao có thể dễ dàng thủ đoạt được trước, không được, tuyệt đối không được!

Tuy biết rõ rành rành chuyện này không liên quan gì đến con gái, nhưng trong lòng vẫn cứ loáng thoáng trách cứ cô không tốt, rõ ràng đã ưu tú như thế, vì sao không thể ưu tú hơn nữa để cho tiểu thiếu gia của nhà họ Cơ mất đi phòng bị mà chủ động dâng lên tận cửa?

Đối với ánh mắt của mẹ, Tiết Tuyết làm như không hề nhìn thấy, đôi con ngươi tràn ngập ánh sáng thoáng khép lại, dường như đang chớp mắt một chút.

Quá nhiều lòng tham, thật sự mẹ cô có quá nhiều lòng tham, cô đã cực kỳ cố gắng trở thành đáng về mà bà ta muốn, nếu còn tham lam hơn nữa, mẹ sẽ phải chịu trừng phạt đó, mẹ biết không.

Mất thấy cảnh sắc quen thuộc từ từ xuất hiện trong mắt, dường như tâm tình của Vân Như mới bình tĩnh lại một chút, nhìn con gái đang nhắm mắt nghỉ ngơi bên cạnh, cho dù chưa mở mắt, nhưng ngũ quan xinh xắn giống như được điêu khắc ra, vô cùng hoàn mỹ.

‘Tiểu Tuyết.’

Bên tai đột nhiên truyền tới tiếng nói ngắt dòng suy nghĩ, Tiết Tuyết mở mắt ra, liền thấy ánh mắt gấp gáp của mẹ mình.

‘Mặc kệ con dùng phương pháp gì, lần này, nhất định phải thu hút được sự chú ý của tiểu thiếu gia nhà họ Cơ!’

Đáng về con gái xinh đẹp như thế, lại hoàn mỹ như vậy, bất cứ ai nhìn thấy đều không tiếc lời ngợi khen, tiểu thiếu gia của nhà họ Cơ nhất định cũng sẽ như thế, huống chi loại thiếu niên đang ở thời kỳ trưởng thành này, chỉ cần con gái có thể thông suốt thường xuyên cùng nhau ra ngoài, còn có gì mà không thể tóm được?

Nếu như nói ngay từ đầu, tâm tư của Vân Như muốn gả Tiết Tuyết cho nhà họ Cơ chỉ có 10%, vậy bây giờ đã bị kích thích đến 200%, thậm chí hận không thể để cho con gái còn chưa đầy mười sáu tuổi trực tiếp lên giường của Cơ thiếu gia.

Nhìn hai mắt tràn ngập dã tâm của bà ta, Tiết Tuyết chậm rãi mở miệng.

‘Nhưng người nọ là tiểu thiếu gia của nhà họ Cơ.’

Từ nhỏ sống ở gia đình giàu có, còn loại mỹ nhân nào mà anh ta chưa từng thấy qua? Nếu lỡ mắng dùng thủ đoạn hạ lưu, khẳng định sẽ bị nhà họ Cơ phát hiện...

Bị lời nói của con gái làm cho tỉnh táo, nhưng Vân Như lại thủy chung không muốn buông tha cho ý nghĩ của mình.

‘Nhưng, trong số những gia đình phú quý, chỉ cần có thể gả cho nhà họ Cơ, cả đời chúng ta đều không cần phát sầu rồi.’

‘Mẹ, hiện giờ chúng ta đã cả đời không cần phát sầu rồi.’

Tiết Tuyết lặp lại câu nói của Vân Như, Vân Như nhú mày quả quyết nói.

‘Con biết cái gì, vốn dĩ không đủ! Nếu có thể gả vào nhà họ Cơ, con có thể tùy ý đùa giỡn mọi người trong mắt con, càng đừng nói đến việc xử lý loại mặt hàng hạ lưu này, hừ, thực cho rằng chính mình có thể nắm chắc thắng lợi trong tay sao?’

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10-2: Về sau liền gọi là Tiết Nhu (2)

Ha ha, nói đến cùng vẫn là tham lam đi, con người chính là như vậy, ăn uống no đủ liền nghĩ muốn theo đuổi những thứ cao hơn, rõ ràng chính mình đã có được thân phận cao quý, lại vẫn còn yêu cầu xa vời phú quý hơn nữa, hôm nay chỉ mới bị kích thích hai câu, đã nghĩ đến chuyện không từ thủ đoạn để cho con gái của mình hiến thân.

Người mẹ như thế, thật đúng là vẫn chán ghét như trước đây.

‘Con biết rồi, mẹ.’

Nhàn nhạt đáp lại một câu, Tiết Tuyết vẫn chẳng buồn phản bác lời nói của đối phương, dù sao cô không có cách nào đánh thức một người đang chìm trong giấc mộng phú quý của mình.

Không hài lòng với loại thái độ ứng phó này của con gái, nhưng Vân Như cũng không dám tiếp tục bức bách, dù sao Tiết Tuyết cũng là một tay ông cụ

Tiết nuôi dưỡng, không nên tiếp tục giáo huấn, còn chưa tới phiên bà nói thêm điều gì, suy nghĩ này chợt xuất hiện trong đầu khiến cho bà ta càng thêm nóng giận.

Chú Trần vẫn yên lặng lái xe đã sớm bắt mắt trong lòng, trên mặt lại chưa từng lộ ra chút nào.

Thật là, không trách được năm đó ông cụ Tiết bắt mắt với người con dâu này nên mới đưa cháu gái đến bên cạnh để tự mình dạy bảo.

Cứ thấy lợi là ham như vậy, thậm chí muốn để cho con gái dùng thủ đoạn hạ mưu làm tổn hại đến hạnh phúc của cô, thật sự là việc mà một người mẹ nên làm sao?

Cho dù là dùng loại phương pháp này gả vào nhà họ Cơ, về sau cũng sẽ bị nhà người ta khinh thường mà thôi, cả đời đều sẽ không được hạnh phúc.

Ngay cả một người tài xế như ông cũng đều có thể bấm đốt ngón tay để suy nghĩ cẩn thận, chẳng lẽ Tiết phu nhân lại không rõ? Chỉ sợ hai mắt vẫn luôn bị lợi ích che đậy, căn bản không để hạnh phúc của con gái ở trong mắt? Quả thực quá đáng giận rồi, may mà tiểu thư từ nhỏ đã lớn lên bên cạnh ông cụ Tiết, nếu như được người mẹ như thế này dạy bảo, kia mới thật sự là bị hủy hoại.

Mãi cho đến khi hai người xuống xe, Tiết Tuyết vẫy tay chào một tiếng mới vào cửa, Vân Như còn hừ lạnh một tiếng, tận tình phát tiết bắt mắt trong lòng.

Dừng xe ở trong ga ra, lái xe tự nhiên im lặng xuống, suy tư một lát sau đó bấm điện thoại gọi tới một dãy số.

‘Lão già tử, hôm nay...’

Âm thanh của chú Trần thấp dần vào biến mất theo làn gió.

Bên kia Vân Như vừa mới vào cửa, liền nghe thấy một âm thanh vừa ngọt ngào lại mang theo khiếp đảm.

‘Mẹ, người đã về rồi?’

Mẹ? Quản gia và người hầu ở bên cạnh nhìn về phía bé gái còn đang chớp đôi mắt to, lộ ra vẻ mặt không thể tin được.

Đáng chết, đứa con gái mang từ cô nhi viện này về sao chẳng biết xấu hổ như thế!

Vân Như cũng sững sốt trong giây lát, tươi cười trên mặt Tiết Tuyết càng sâu thêm vài phần.

Đón nhận ánh mắt của người ngoài, bé gái lập tức trở nên hoảng hốt lo sợ, giống như phạm phải tội lớn ngập trời gì đó.

‘Thực xin lỗi, di... Con, con chỉ cảm thấy di đặc biệt hòa ái dễ dàng, quả thực giống như người mẹ trong mỗi giấc mơ của con, cho nên mới gọi như thế, con, con không nên như thế... Thực xin lỗi, là lỗi của con, đều là lỗi của con, con không nên tự chủ trương như thế.’

Bé gái vừa nói vừa than thở khóc rống lên, giống như chịu kinh hãi gì đó, lông mi cong cong tràn đầy nước mắt, khiến cho người ta nhìn vào mà thấy đau lòng.

Vân Như nhìn bé gái, trong lòng chẳng có lấy chút đồng tình.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10-3: Về sau liền gọi là Tiết Nhu (3)

Bắt đầu từ tối hôm đó, bà ta cũng không cảm thấy bé gái này có bao nhiêu đơn thuần hay đáng yêu, chỉ nghĩ muốn tìm một cơ hội để đuổi nó ra ngoài, nhất là vừa rồi mới bị khiêu khích xong, lửa giận còn đang kìm nén ở trong lòng, hận không thể mượn cơ hội này đổ lên đầu Tiểu Nhu sau đó nện cho một trận rồi đuổi đi.

Chỉ là nhìn bé gái này rõ ràng khác với những đứa trẻ không đủ dinh dưỡng trong cô nhi viện, trong lòng bà ta bỗng nhiên dâng lên một ý niệm trong đầu.

Nếu con gái mình không muốn đánh bạc bằng thân thể đi cầu dẫn tiểu thiếu gia của nhà họ Cơ, vậy đứa bé từ trong cô nhi viện này thì sao?

Nghĩ tới đây, trên mặt Vân Như dần hiện lên mỉm cười, nhẹ nhàng sờ đầu bé gái.

‘Tiểu Nhu đúng không, về sau con liền gọi là Tiết Nhu đi.’

Tiết Nhu, hai chữ vô cùng đơn giản, tương đương với chuyên nhận cô ta là con gái, về mặt của quản gia và mọi người càng kính ngạc hơn, đồng thời dùng

ánh mắt đau lòng nhìn về phía Tiết Tuyết.

Còn Tiết Tuyết chỉ mấp máy môi, không hề lộ ra phần nộ thậm chí là thương tâm, ngược lại chỉ có bình tĩnh đến khó tin.

Chỉ là trong lòng mọi người lại suy đoán cho rằng đây chỉ là miễn cưỡng cười vui, so với vẻ mặt mừng như điên của Tiết Nhu, bọn họ lại căm ghét đứa con gái không biết xấu hổ này.

‘Thật sự có thể chứ? Con thật sự là con gái của mẹ sao? Có thể gọi là mẹ sao?’

Tiết Nhu thật cẩn thận hỏi, trong mắt tràn đầy chờ mong cùng hèn mọn.

‘Đương nhiên rồi.’ Vân Như mỉm cười càng thêm hiền lành, thậm chí còn vòng tay ôm lấy Tiết Nhu vào lòng.

Hai tay của Tiết Nhu gắt gao ôm lấy cổ Vân Như, khẽ ngẩng đầu, ánh mắt khiêu khích nhìn Tiết Tuyết, nước mắt bên trong còn chưa khô, tươi cười bên khóe môi tràn đầy châm chọc.

Giống như đang nói, mau nhìn đi, mẹ của cô trong nháy mắt đã trở thành mẹ của tôi, tất cả của cô, - rồi cũng sẽ trở thành của tôi mà thôi.

Đối mặt với loại ánh mắt này, Tiết Tuyết chỉ từ từ kéo khóe môi, cười dịu dàng đáp lại.

Thật sự là chúc mừng cô nhé, em gái thân yêu.

Bé gái ôm ấp mộng tưởng sắp bay lên đầu ngọn cây làm phượng hoàng, từ nhỏ đã muốn trở thành Tiết Nhu, họ Tiết này không chỉ mang đến cho cô ta thân phận con gái nhà giàu, mà quan trọng hơn là từ nay về sau cô ta sắp sửa trở thành đối tượng được người ngoài kính ngưỡng, cũng không cần vì muốn dùng một chút đặc quyền mà chịu để cho chồng của viện trưởng mang theo chiếc miệng thổi hôn môi và vuốt ve lưng tung, nếu không phải viện trưởng hết sức để ý, hiện giờ chính cô ta nói không chừng đã bị...

Nghĩ như thế, khớp xương ngón tay của Tiết Nhu hung hăng nắm chặt lại.

Không sao, đợi khi cô ta có quyền có thế, hoàn thành nhiệm vụ của người nợ, cô ta nhất định phải hoàn toàn hủy đi cô nhi viện kia, hủy đi những dơ bẩn mà cô ta đã từng phải chịu đựng.

Cốc cốc...

Tiếp gõ cửa ngắt mạch suy nghĩ của Tiết Nhu, cô ta lập tức thu hồi vẻ hung dữ trên mặt lại, thay bằng nụ cười ngọt ngào, đáng yêu tinh xảo giống như búp bê.

‘Mời vào.’

Vào cửa cũng không phải người trong tưởng tượng của cô ta, người giúp việc ngoài cửa tiến vào, vẻ mặt lạnh lùng, đặt lễ phục tơ lụa mềm mại lên đầu giường.

‘Đây là lễ phục phu nhân đã cho người chuẩn bị, nhà tạo mẫu tóc đang chờ ở phong trang điểm.’

Sau khi nói xong đang định chuẩn bị rời đi, lại bị Tiết Nhu gọi lại.

‘Đợi một chút.’

Người giúp việc xoay người, liền thấy vẻ mặt âm trầm của Tiết Nhu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11-1: Ai làm hỏng lễ phục (1)

Chết tiệt, hiện giờ cô ta đã là nhị tiểu thư của nhà họ Tiết, ngay cả một người hầu cũng có thể tùy tiện thể hiện thái độ với cô ta được sao?

Cô ta có thể giả bộ dịu dàng trước mặt những người được gọi là chị, mẹ Tiết, ba Tiết kia, nhưng không có nghĩa là những người khác cũng có thể nhận được đãi ngộ như thế.

‘Còn có chuyện gì sao?’ Người giúp việc hơi nhăn mày lại, trong lòng không có chút hảo cảm với đứa con gái từ trong cô nhi viện đến này.

Có lẽ ông bà chủ không thấy rõ lắm, nhưng những người sinh hoạt ở tầng lớp cấp thấp như bọn họ lại có thể liếc mắt là nhìn thấy được dã tâm của Tiết Nhu, đáng về làm bộ làm tịch từ đầu so ra còn không bằng một đầu ngón tay của tiểu thư.

‘Nói xin lỗi tôi.’

Cằm của cô ta dương cao, đôi mắt mang theo khinh miệt và tàn khốc, khác xa với hình tượng búp bê một trời một vực, nữ giúp việc nhú mày càng sâu, sau đó nói.

‘Vì sao?’

‘Chủ nhân bắt tôi tớ xin lỗi cũng cần có lý do sao?’

Tiết Nhu cười lạnh, lửa giận trong lòng tức thì giống như vừa bị đổ thêm dầu vào, thực sự là đáng giận, một người hầu thấp hèn như thế lại dám gây khó dễ với cô ta, hôm nay coi như giết gà dọa dọt khi đi.

‘Tôi tớ?’ Người giúp việc khẽ hừ một tiếng: ‘Nếu như tôi nhớ không lầm, hai ngày trước cô là được phu nhân dẫn về từ trong cô nhi viện đi.’

Cô ta cũng không phải người giúp việc bình thường, mà là người đã hầu hạ nhiều năm ở trong nhà họ Tiết.

Hôm nay cho dù là nháo đến trước mặt phu nhân, con nhóc tự nhận là nhị tiểu thư này cũng không chiếm được ưu đãi gì, huống chi đối phương mới dùng phương pháp bí ối để trở thành nhị tiểu thư của nhà họ Tiết, thật sự dám nháo đến loại sự tình này sao?

Chỉ là cô đã cực kỳ xem nhẹ sự tâm ngoan thủ lạt trong mắt Tiết Nhu.

Tiết Nhu chậm rãi đi đến bên giường, nhẹ nhàng cầm lễ phục trên giường lên.

Xoạt một tiếng, lưỡi dao giấu trong lòng bàn tay xẻ chiếc váy mềm mại trên giường thành hai, vải dệt tan nát tung bay trong không trung, qua những mảnh vải rơi xuống, cô ta nhìn thấy được ánh mắt âm độc của Tiết Nhu.

‘Hiện giờ giải thích cũng không kịp nữa rồi, làm hư quần áo của tôi, cô muốn bồi thường như thế nào đây?’

‘Này... rõ ràng là chính cô tự làm hư...’

Người giúp việc quả thực tròn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới vậy mà Tiết Nhu có thể làm ra loại chuyện này.

‘Tôi? Tôi làm sao có thể làm hư lễ phục của mình, đương nhiên là có người nào đó đổ kị tôi trở thành nhị tiểu thư của nhà họ Tiết, hoặc là bị người nào đó sai khiến... muốn làm hư quần áo của tôi, để tôi không có cách nào tham dự buổi tiệc.’

Tiết Nhu chậm rãi cười, thay một gương mặt hồn nhiên, người giúp việc nóng nảy.

‘Tôi vốn dĩ không thể làm loại chuyện này!’

‘Nhưng sẽ không ai tin tưởng cô, để tôi đoán xem, giá trị bộ lễ phục này không ít đi, có thể không đến vài năm tiền lương của cô, nhưng lại phải bỏ mất phần việc này. Đương nhiên, nếu là vì phía sau có người sai khiến cô, ví dụ như đại tiểu thư nhà họ Tiết gì đó, có lẽ cô sẽ không cần phải bồi thường.’

‘Rõ ràng là cô cố ý làm hư quần áo của mình, vậy mà còn muốn hãm hại tiểu thư!’

Người giúp việc vừa tức vừa sợ, vốn cho rằng trước mặt chỉ là một đứa con gái si tâm vọng tưởng, dùng thủ đoạn ghê tởm để trở thành nhị tiểu thư của nhà họ Tiết, không nghĩ tới tâm cơ của đối phương quá thâm sâu, muốn ép cô vu oan cho Tiết Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11-2: Ai làm hỏng lễ phục (2)

‘Phòng tôi cũng không có camera, hoặc là cô tự mình đèn lễ phục cho tôi, hoặc là chỉ ra đại tiểu thư của cô, xem ra mà nói... hình như về sau càng dễ dàng hơn một chút.’

Tiết Nhu cực kỳ kỳ dị dàng, rất xinh đẹp- cũng cực kỳ ác độc, nhiều ngày trôi qua như vậy, cô ta đều một mực chờ đợi cơ hội này, trải qua khoảng thời gian quan sát, Tiết Tuyết chỉ là một người không hề có nguyên tắc, đối với người nào cũng là đáng về bình dị gần gũi, có thể coi là tính kế một người như vậy thật sự quá đơn giản.

Nếu hôm nay đại tiểu thư của Tiết gia bị giam ở nhà, chỉ có mình cô ta được tham gia tiệc sinh nhật của tiểu thiếu gia nhà họ Cơ, tất nhiên cô ta có thể lấy được đãi ngộ của tiểu thư Tiết gia, được vô số người vây quanh.

Chỉ nghĩ đến cảnh tượng như thế thôi đã khiến cho Tiết Nhu không nhịn được mà muốn cất tiếng cười to.

Bỗng nhiên, từ ngoài cửa truyền đến một tiếng thở dài.

‘Tuy không có camera, nhưng có ghi âm thì làm sao bây giờ?’

Tuy không thấy người đứng phía sau cửa, nhưng chỉ cần nghe được âm thanh mềm mại lại thanh sáng kia, liền không khó tưởng tượng ra chủ nhân của nó dịu dàng tốt đẹp thế nào.

Về mặt Tiết Nhu thay đổi rõ ràng, nhìn cửa phòng ngủ chậm rãi bị đẩy ra, Tiết Tuyết quơ quơ điện thoại trong tay, hiện ra phản ghi âm trên màn hình, tươi cười có vẻ khó coi.

‘Em gái, làm sao em có thể làm ra loại chuyện này.’

‘Tiểu thư, cô ta vu oan cho tôi, bộ lễ phục này chính là cô ta tự mình cắt.’

Người giúp việc lập tức đứng sau lưng Tiết Tuyết, nhìn về phía Tiết Nhu mang theo oán giận: ‘Tuổi cô ta còn nhỏ mà đã có loại tâm cơ này rồi, về sau không biết còn biến thành người độc ác như thế nào, tiểu thư, không thể giữ cô ta lại trong nhà!’

Sau khi người giúp việc vừa đi, Tiết Nhu lập tức quỳ rạp xuống đất, nước mắt rơi xuống cảm nhỏ đến trên thảm lông dê trắng muốt.

‘Vi sao lại làm chuyện này?’ Tiết Tuyết nửa ngồi xổm xuống, nhẹ vuốt tóc dài của Tiết Nhu, dọc theo đuôi tóc đụng đến đốt xương sống, đốt ngón tay lưu luyến ở nơi này, trong mắt lộ ra vẻ hoài niệm.

Cô còn nhớ rõ ở kiếp trước, cô đã bị Tiết Nhu dùng giày cao gót dẫm đến không thể đứng lên nổi, một đời này lại dễ dàng bị bại lộ điểm yếu trước mặt cô như thế, chỉ cần dùng lực một chút thôi, nhất định nơi này sẽ vỡ vụn, cô ta cũng sẽ giống như cô, mãi cho đến lúc chết cũng chỉ giống như loài bò sát trên mặt đất.

Tuy Tiết Nhu cảm thấy chỗ xương sống tê dại mang đến cảm giác vô cùng khó chịu, nhưng cô ta chỉ lo làm bộ làm tịch khóc rống lên, muốn để cho Tiết Tuyết đồng tình với mình.

Không phải chỉ là một người đơn thuần thôi sao, chỉ cần cô ta có thể rơi nhiều nước mắt một chút, khóc nhiều một chút, hối hận một chút, Tiết Tuyết vẫn sẽ tha thứ cho cô ta thôi.

Thật không dễ dàng gì mới kìm nén được kích thích trong lòng, cuối cùng Tiết Tuyết cũng chậm rãi thu tay, đỡ lấy bả vai em gái.

‘Em thực sự có thể đồng ý với chị, lần sau không làm loại chuyện này nữa sao?’

‘Em cũng không dám, chị, chị tin tưởng em...’

Tiết Nhu khóc đến nước mắt giàn dụa, về mặt đều là nước mắt và nước mũi, Tiết Tuyết nhìn chằm chằm cô ta một lúc lâu, rốt cuộc chậm rãi thở dài.

‘Được rồi, vậy lần này chị sẽ không nói cho mẹ biết, nhưng... em gái, có thể đồng ý một chuyện với chị không?’

Ánh mắt của Tiết Tuyết rõ ràng dịu dàng lại dễ gần, không biết vì sao, Tiết Nhu lại chỉ thấy sau lưng lạnh toát, nhưng cô ta không có lựa chọn nào khác.

‘Được.’

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12-1: Thiếu niên nhà họ Cơ (1)

Tiết Tuyết than nhẹ một tiếng, lắc đầu, trấn an.

‘Tôi đều đã nghe thấy, hôm nay vất vả cho chị rồi, đi ra ngoài trước đi, tôi nói chút chuyện với em gái.’

‘Tiểu thư, không thể tha thứ cho cô ta, tôi... hiện giờ tôi liền đi tìm phu nhân.’

Tính cách của tiểu thư quá thiện lương dịu dàng, nói không chừng tiểu tiện nhân kia khóc một chút, liền mềm lòng, cô nhất định không thể nhìn chuyện

như thế xảy ra.

‘Không cần, chị đi ra ngoài trước đi.’

Tiết Tuyết nhìn Tiết Nhu, giống như nhìn thấy em gái ruột của mình làm chuyện gì không tốt, khẽ cau mày, chỉ khiến người ta cảm thấy đau lòng.

‘Tiểu thư...’

Người giúp việc còn muốn nói thêm gì đó, thấy ánh mắt trông đợi của Tiết Tuyết lại bắt đầu đi đành đi ra ngoài, trong lòng cảm khái tiểu thư thật sự quá thiện lương, mới có thể giữ lại tai họa này ở trong nhà.

‘Chị, không phải là em cô ý!’

Xe Rolls-Royce sang trọng xa hoa đã sớm chờ ở cửa, trên mặt Vân Như có phần không kiên nhẫn, oán giận với chồng ở bên cạnh.

‘Sao lại thế này, bình thường nha đầu Tiểu Tuyết này rất đúng giờ, sao hôm nay có yến hội quan trọng như vậy, nó lại tới trễ hơn bình thường, thật sự là nghe lời không được bao lâu, lại bắt đầu không dạy bảo được rồi?’

Tiết Cảnh không hề mở miệng cắt ngang oán giận của Vân Như, biết chính mình chỉ là một nhân vật giống như thùng rác, không có trọng lượng trong lời nói và quyền hành ở cái nhà này, ông ta nhìn thời gian thấy vẫn còn sớm, cũng không nói gì thêm, chỉ âm ừ ứng phó vài câu, bỗng nhiên trước mắt sáng lên, nhìn thấy từ cửa đi ra một bóng dáng đồ thẩm xinh đẹp.

Cô bé khi trước đã rửa sạch nước mắt giàn rụa, tuy lớp trang điểm trên mặt không hề nhiều, nhưng lại làm nổi bật đôi môi đỏ mọng, để cho khuôn mặt búp bê có thêm vài phần xinh đẹp, từ đầu đã không giống như một đứa bé mới mười lăm tuổi, ngược lại giống như mấy vũ nữ hiếm gặp, ngày sau không biết sẽ được bao nhiêu người muốn ôm ấp vỗ về, sóng mắt lưu chuyển có thể dễ dàng khơi lên lửa dục vọng trong lòng đàn ông.

Còn cô gái một thân váy trắng đằng sau kia, gương mặt không trang điểm, giữa lông mày lại tản ra ánh sáng nhu hòa, giống như một làn gió xuân, người nào đi qua bên cạnh cũng có thể cảm nhận được sự dịu dàng và hòa nhã kia.

Nếu nói người con gái phía trước khiến cho đàn ông rộn rạo, thì cô gái phía sau lại giống như tiên tử trong tuyết, cắt đứt hết mọi tà niệm trong lòng người khác, chỉ có thể nhìn từ xa, không thể chạm tới.

Chỉ là lúc nhìn thấy người đằng sau là con gái của mình, ánh mắt của Tiết Cảnh rơi xuống trên người Tiết Nhu cũng không quá lạ, Vân Như híп mắt, bỗng nhiên mở cửa xe đi về phía hai người.

Cửa xe phịch một tiếng đóng sầm lại, giày cao gót trên mặt đất hận không thể dẫm mạnh hơn, ánh mắt của Vân Như nhìn về phía Tiết Nhu tràn đầy nghi ngờ.

‘Vì sao con lại mặc váy của chị con?’

Váy mà bà ta chuẩn bị cho Tiết Tuyết bây giờ lại chính là lễ phục dạ hội đồ thẩm trên người Tiết Nhu, giá trị chế tạo cao, cực kỳ xinh đẹp, chính là vì để cho tiểu thiếu gia của nhà họ Cơ có thể liếc mắt một cái liền nhận ra Tiết Tuyết ở trong đám người đó.

Nhưng giờ phút này trên người Tiết Nhu lại mặc lễ phục đã được chuẩn bị từ nă này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12-2: Thiếu niên nhà họ Cơ (2)

Dường như Tiết Nhu bị hoảng sợ, trong hốc mắt tràn ngập nước lại muốn rơi xuống, nhìn vào chỉ thấy vô cùng đáng thương tội nghiệp.

‘Quần áo của con không cần thận bị hỏng, váy này là chị cho con mượn.’

Tiểu Tuyết gật đầu, chứng minh những lời này.

‘Tiểu Nhu mặc chiếc váy này rất đẹp, con đưa cho em mượn đó.’

Vân Như hưng hăng trừng mắt nhìn hai người, chỉ cảm thấy khổ tâm bao lâu nay của bà ta đều bị uống phí, nhưng hiện giờ thời gian gấp gáp, bà ta cũng không có thời gian để cho hai người này kì kèo mè nheo đi thay quần áo, làm tóc nữa.

‘Được rồi, anh thấy Tiểu Tuyết mặc như thế cũng rất đẹp, em đừng nóng giận nữa.’

Không biết từ lúc nào, Tiết Cảnh cũng đã đi ra khỏi xe, nói đỡ một câu, Tiết Nhu lập tức cảm kích cười lại, để cho Tiết Cảnh từ trước đến nay luôn bị vợ đàn áp lại càng cảm thấy thoải mái trong lòng.

Tiết Tuyết ở bên cạnh nhìn, trong ánh mắt hiện lên hàm xúc không rõ ràng.

Thật là, kiếp trước đã phát hiện ra, tính tình của ba yếu đuối sẽ luôn giúp em gái nói chuyện, vì sao ư, bởi vì người em gái luôn có vẻ ngoan ngoãn này sao?

Vân Như hừ một tiếng, trong lòng càng thêm bất mãn với Tiết Nhu, thật là, vậy đẹp như thế sao lại tùy tiện làm hỏng, tuy vậy mà bà ta mua cho Tiết Nhu không hề sang quý như của Tiết Tuyết, nhưng cũng không phải những đồ mà người bình thường có thể mặc được.

Cô bé mồ côi này, căn bản không hề ngoan ngoãn giống như trong tưởng tượng của bà ta!

Bốn người một lần nữa lên xe, xe vững vàng khởi động, lái xe mở nhạc, khúc piano chậm rãi vang lên, Tiết Tuyết từ từ nhắm hai mắt lại, Tiết Nhu lại ở bên cạnh vụng trộm đánh giá cô.

Phải nói cô gái này rất cuộc là quá thiện lương hay là quá ngu xuẩn, chẳng những tha thứ cho cô ta, còn nhờ cô ta mặc lễ phục dạ hội này, so với lễ phục vốn có của cô ta thì không biết tinh xảo hơn biết bao nhiêu lần.

Loại người vừa tốt vừa ngốc nghếch này không phải là đối thủ của cô ta, ha ha, đợi sau này khi cô ta trở thành tiểu thư chân chính của nhà họ Tiết rồi, lúc cô ta khiến cho Tiết Tuyết ra đi với hai bàn tay trắng, có lẽ có thể sẽ vì chuyện của ngày hôm nay mà thương tình để Tiết Tuyết lưu lạc đầu đường xó chợ thôi, chỉ có điều đáng về xinh đẹp thế này sẽ khó tránh khỏi bị những người đàn ông khác bắt nạt, lúc đó sẽ không còn là chuyện của cô ta nữa.

Ai bảo cô ta có trái tim nhân hậu thôi nát như thế, đấu tranh sinh tồn, người như thế vốn nên mất đi toàn bộ!

Tiết Nhu vừa nghĩ, giống như đã thấy được dáng vẻ Tiết Tuyết bị đuổi ra khỏi nhà họ Tiết, dáng vẻ quần áo tả tơi, khỏe môi không nhịn được mà cong lên đầy đắc ý.

Tiết Tuyết hơi mở mắt ra, con ngươi sâu như lòng biển không thể thấy đáy, ai cũng không biết bên trong vẻ bình tĩnh bề ngoài này lại cất giấu nội tâm mãnh liệt như thế nào.

Từ trước đến nay sự tồn tại của nhà họ Cơ giống như đỉnh của kim tự tháp, các gia đình quyền quý đã sớm xếp hàng dài ở bên ngoài, những người bình thường lại chỉ có thể nhìn từng chiếc xe một đã từng xuất hiện trên tạp chí hoặc triển lãm có mặt ở đây, những người đi ra từ bên trong đều là những nhân vật lớn có tiếng tăm và sức ảnh hưởng.

Trang viên của nhà họ Cơ chiếm diện tích cả ngàn mét, giờ phút này một góc nào đó trong trang viên lại đang bụi đất mù mịt, ba thiếu niên cầm trong tay roi da đều đang cười những con ngựa trị giá cả trăm vạn, nhìn trông vô cùng khí phách.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Đọc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12-3: Thiếu niên nhà họ Cơ (3)

Con ngựa bị thúc giục liều mạng chạy về trước, thiếu niên cảm đầu có đôi mắt sắc bén băng lãnh, tuy là thiếu niên nhỏ tuổi nhất nhưng lại xông lên phía trước, ánh mắt thủy chung nhìn về đằng trước, bình tĩnh như nước.

Trên người thiếu niên này khoác một chiếc áo choàng hoa lệ, bị gió thổi phăng phát giống như chú chim tung cánh ở phía sau, khuôn mặt của anh cực kỳ đẹp, khiến người ta dễ dàng liên tưởng đến những vị thần yêu mỹ trong thần thoại Hy Lạp cổ, mỗi cái giờ tay nhắc chân đều mang theo quý khí bẩm sinh, giống như nhân vật tinh xảo hoàn mỹ trong những bức tranh, nhưng khí chất của anh lại quá mức quạnh quẽ, phảng phất giống như khi cả thế giới có sụp xuống cũng không thể khiến cho anh thay đổi sắc mặt.

Vận động kịch liệt như thế cũng không khiến cho lông mày của thiếu niên này nâng lên hay hạ thấp xuống dù chỉ một chút, cuộc đua đầy vinh quang trong mắt người ngoài đối với anh chỉ là thú tiêu khiển nhàm chán.

Một người đã có tất cả mọi thứ từ khi sinh ra, có lẽ lạc thú trong cuộc sống của anh cũng ít đi rất nhiều so với người bình thường.

Hướng chỉ nơi này là nhà họ Cơ.

Phía sau anh có hai thiếu niên cũng đang giục ngựa lao nhanh, khuôn mặt vô cùng tinh xảo, cho dù so ra thể nào cũng kém một chút so với thiếu niên dẫn đầu, âm thanh của hai người bị gió thổi đến, mơ hồ lọt vào trong tai.

‘Tiểu Vinh lại dẫn đầu, Cơ Minh, không phải cậu nói chính mình rất mạnh sao, sao ngay cả cưỡi ngựa cũng thua vậy.’

‘Ít nói nhảm đi, Cơ Dạ, không phải anh cũng thế sao, lần này thua rồi, anh nhất định phải nôn khách sạn kia ra.’

Khách sạn giá trị mấy triệu lại có thể tùy tiện được coi như chiến lợi phẩm của cuộc tranh tài, tiền đặt cược của nhà họ Cơ từ trước đến nay đều giá trị ngàn vạn, sau khi nghe âm thanh cãi nhau om sòm ở phía sau, vẻ mặt của Cơ Vinh vẫn đậm mạc như cũ, ánh mắt dừng lại phía chân trời không xa, mấy nữ giúp việc đứng xung quanh trường đua ngựa xem cuộc tranh tài này đều đỏ bừng mặt, si ngốc nhìn thiếu niên này.

Anh mang một vẻ đẹp hoàn mỹ như thế, trong mắt lại lạnh lùng giống như ánh trăng ban đêm đầy quanh quẽ, nhìn một cái là có thể khắc sâu hình ảnh này vào tâm khảm.

Mà giờ khắc này tình hình đột nhiên thay đổi, chung quanh vang lên tiếng la hét, chân ngựa bị túm vào một sợi dây thừng, mắt thấy sắp đến điểm cuối, nếu chân ngựa bị cuốn vào, lại còn đang chạy với tốc độ cao như thế mà bị ngã xuống, người ở trên tuyệt đối không có khả năng còn sống.

Hai thanh niên ở phía sau ghì chặt thân ngựa trao đổi ánh mắt với nhau, lộ ra nụ cười vui sướng khi đạt được ý đồ.

Nhưng tươi cười kia còn chưa được bao lâu, trong lúc mành chỉ treo chuông, thiếu niên dẫn đầu đã nhanh chóng cắt dây, con ngựa cao hừng đứng dậy, thiếu niên kia lại không hề thay đổi sắc mặt chút nào, sau khi ngựa nhảy lên, đến điểm cuối, rốt cuộc hai gò má lãnh đạm của anh mới hiện lên nụ cười nhạt, nhảy xuống từ trên lưng ngựa, động tác lưu loát tiêu sái, lại dẫn tới từng trận hít không khí.

‘Chỉ có chút thủ đoạn thế này thôi sao?’

Hai người kia kinh ngạc, thiếu niên lại không chảy lấy một giọt mồ hôi nào, đôi con ngươi tinh mịch lộ ra ánh sáng lạnh.

Hai người còn lại chỉ dám lấy khách sạn và biệt thự để chơi đùa thôi, chứ chơi đùa với tiểu thiếu gia của nhà họ Cơ, mỗi trận đấu của anh đều có khả năng khiến cho bọn họ bỏ mạng.

Sống sót từ trong những thay đổi kỳ lạ của lòng người, trước tiên phải nhìn rõ sự tính kế của từng trận đấu.

Nhưng mà từ năm mười tuổi đến năm mười bảy tuổi, mỗi năm anh đều sống rất tốt – vô cùng tốt, lần này là sinh nhật lần thứ mười tám của anh, sẽ có thay đổi gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sủng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13-1: Lễ phục dạ hội màu đỏ (1)

Hai người Cơ Minh cùng Cơ Dạ nhảy xuống từ trên lưng ngựa, tươi cười trên mặt có phần cứng nhắc.

Nhà họ Cơ đứng ở đỉnh Kim Tự Tháp, có thể nhiều đời tồn tại mà vẫn giữ vững được địa vị cùng tài phú, ngoại trừ việc rất ít tham dự vào những chuyện loạn thất bát tao bên ngoài ra, chính là dựa vào cách bồi dưỡng đời sau giống như nuôi cô vương* ở thời cổ đại.

*Cổ vương: cổ: sâu độc, vương: vua của những loài sâu độc

Không lập con cả cũng không lập người có tài đức, chỉ cần là người có thể sống sót đến cuối cùng, hơn nữa còn là người tài năng nhất thì có thể kế thừa gia nghiệp.

Có đôi khi Cơ Vinh còn phải cảm ơn cái quy củ thối nát này, từ năm mười tuổi bị định là người thừa kế của nhà họ Cơ đến bây giờ, quy định đặt ra cho anh còn thú vị hơn trước kia rất nhiều.

Trường hợp ngày hôm nay thật sự là không đáng nhắc tới.

"Tiền đặt cược, lấy ra đi."

Cơ Vinh nhàn nhạt nói xong, hai thanh niên kia liền vỗ vỗ tay, người làm liền dâng lên một cái khay đặt chìa khóa cùng các loại giấy tờ chứng nhận, thiếu niên chẳng thèm ngó lấy một cái, tùy ý phát tay cho người ta thu lại.

"Tiểu vinh, tiệc sinh nhật năm nay đúng là làm lớn nhé, cậu có biết là vì cái gì không."

Thiếu niên nhuộm tóc vàng tên Cơ Minh nở nụ cười sáng lạn thật giống như người không rành thế sự, không hề nề nang ôm bả vai Cơ Vinh, ánh mắt không thể bì ổi hơn: "Còn chưa khai trai đi, hôm nay nhìn trùng thiên kim nhà nào thì nói ra, đêm nay anh em chúng ta chọn cho cậu một bữa tiệc tối đầy mỹ vị."

Thanh niên một đầu tóc đen, vô cùng cân trọng, giờ tay đẩy gọng kính trên sống mũi, thản nhiên nói.

"Coi chừng chạm vào về sau lại không thể buông được, cậu còn chưa biết hai ngày trước Cơ Minh lấy danh nghĩa của cậu để quyến rũ một cô nhóc tên Lân Sương, bây giờ thì hay rồi, ngày nào cũng bị đối phương gọi điện làm phiền."

Cơ Minh hung hăng trừng mắt nhìn Cơ Dạ một cái, có chút chột dạ, "Cút, cút, cút, ai bảo anh lảm nhảm, cái loại con gái như nhà giàu mới nổi này, tôi cũng chỉ chơi đùa chút thôi, làm sao có thể ở bên cô ta."

Thiếu niên nhếch môi, gương mặt lạnh lẽo.

"Dùng danh nghĩa của tôi?"

Tuy nói anh thích dùng mạng của mình để làm tiền đặt cược, thích thú nhìn dáng vẻ của mấy người anh em hao hết tâm tư nhưng chẳng chiếm được tí lợi lộc nào, nhưng cũng không có nghĩa là anh có thể dung túng cho hành vi của bọn họ.

Làm người thừa kế được chỉ định của nhà họ Cơ, trừ khi Cơ Vĩnh bỏ mạng, còn không lời nói và quyền hành của anh trong nhà họ Cơ chỉ đứng sau mỗi ông cụ Cơ, bởi vậy ngày thường những người này có thể tùy ý nói đùa nhưng tuyệt đối không dám vượt quá giới hạn.

Sắc mặt Cơ Minh lập tức trở nên trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng hai bên thái dương, vội vàng giải thích nói, "Thật ra cũng không thể trách tôi, con nhóc kia biết tôi họ Cơ liền tìm cách bò lên người tôi, cô ta tưởng tôi là cậu, tôi vẫn chưa từng thừa nhận..."

"Tôi muốn một trung tâm thương mại dưới trướng của anh."

Giọng nói thiếu niên vô cùng trầm thấp, giống như một câu nói bình thường chẳng chút cảm xúc, nhưng Cơ Minh lại không dám nói gì thêm, anh ta chỉ có thể cắn chặt răng.

"Vâng."

"Chuyện của cô gái kia cũng nhanh chóng xử lý cho sạch sẽ đi."

"Vâng."

Khom người đáp lại, Cơ Minh hung hăng trừng mắt nhìn Cơ Dạ ở bên cạnh xem diễn trò, người sau chẳng thèm quan tâm nhún nhún vai.

.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Độc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13-2: Lễ phục dạ hội màu đỏ (2)

"Vâng."

Khom người đáp lại, Cơ Minh hung hăng trừng mắt nhìn Cơ Dạ ở bên cạnh xem diễn trò, người sau chẳng thèm quan tâm nhún nhún vai.

Tuy nói bọn họ vừa mới cùng nhau tính kế muốn lấy mạng Cơ Vĩnh, nhưng cũng không có nghĩa là từ nay về sau bọn họ chính là đồng minh.

Đều là thế hệ trẻ nhà họ Cơ, thật xin lỗi, mỗi người đều tồn tại như một đối thủ cạnh tranh trong lòng người kia.

"Tiểu thiếu gia, Nhị thiếu gia, Tam thiếu gia, yến hội lập tức bắt đầu, lão gia gọi các vị đến phòng làm việc."

Nữ giúp việc tiến vào trường đua ngựa ăn nói rất cẩn thận, diện mạo xinh đẹp, ngôn hành cử chỉ không có lấy nửa phần ngả ngớn, cho dù là loại việc nhỏ như thông báo này cũng sẽ thông báo với Cơ Vĩnh trước.

Quy tắc nhà họ Cơ tuy tàn khốc, nhưng người thắng có thể được nhận được sự tôn kính chân chính hơn những người còn lại rất nhiều.

Thắng làm vua thua làm giặc, câu nói này được thể hiện rất rõ ràng trong trường hợp của nhà họ Cơ, Cơ Minh cùng Cơ Dạ cũng theo thói quen nhìn về phía Cơ Vĩnh.

"Đi thôi."

Cơ Vĩnh nhàn nhạt đáp lại một câu, hai thiếu niên lúc này mới đi theo sau lưng anh tiến về phía biệt thự trong trang viên.

Sự thâm nghiêm cùng đẳng cấp quý tộc được thể hiện vô cùng rõ ràng, tuy nhà họ Tiết không tính là đến sớm, nhưng xe đi qua nơi nào đều giống như lưỡi liềm cắt ngang thân lúa, từng chiếc xe nhanh chóng như rồng đường, mãi cho đến đây xe hàng đầu mới dừng lại.

Tiết Nhu nhìn cảnh tượng này, kích động đến toàn thân run rẩy, cô ta phải kim nén lắm mới che giấu được hưng phấn không ngừng dâng lên.

Đây là sức mạnh của quyền thế!

"Trước kia mỗi lần nhà họ Cơ tổ chức yến hội, Cơ Vĩnh đều không có xuất hiện, có lẽ là xuất phát từ lòng muốn bảo vệ cậu ta của nhà họ Cơ, hoặc cũng có thể là cái khác, nhưng hôm nay là lễ trưởng thành của Cơ Vĩnh, cũng là yến tiệc kết thân của nhà họ Cơ, Tiểu Tuyết, con nhớ kỹ, phải nắm chắc cơ hội."

Tiết Tuyết nhìn hai mắt tràn đầy dự vọng của mẹ, nhàn nhạt đáp lời.

"Con biết rồi."

Cô cũng chẳng có bao nhiêu hứng thú, dù sao đối với cô mà nói, tình yêu này nọ quả thực là chuyện vô cùng buồn cười, so ra cô càng muốn gặp mặt vị hôn phu - - Lăng Thần đời trước của mình hơn.

Tiết Nhu buông mắt xuống, che khuất dã tâm còn lớn hơn rất nhiều so với Vân Như, đầu ngón tay lướt qua làn váy đỏ thắm.

Không, nếu nhà họ Cơ là một sự tồn tại còn lớn mạnh hơn nhà họ Tiết, vậy cô ta phải nắm chắc cơ hội mới được, cuộc sống ở cô nhi viện cùng sự huấn luyện trong bóng tối của những người đó khiến cho cô ta biết làm thế nào mới có thể dễ dàng đàn ông vui vẻ hơn những cô gái bình thường khác.

Nhìn con gái ruột chẳng có chút hứng thú nào, còn đứa con gái mới nhận kia lại kim nén không nổi kích động, trong lòng Vân Như hừ lạnh một tiếng.

Thôi, mặc kệ là ai trong hai đứa, chỉ cần có thể đặt quan hệ với nhà họ Cơ, vậy là đủ rồi.

Cùng lúc đó, trong một chiếc xe dừng lại ở tít phía sau, Cầm Dịch lại nghiêng răng nghiêng lợi, lại nhìn con gái sau khi cúp điện thoại vẫn không ngừng khóc lóc.

"Mẹ, làm sao bây giờ, anh ta căn bản không phải là Cơ Vĩnh, anh ta lừa con, anh ta là Cơ Minh, là Tam thiếu gia nhà họ Cơ, anh ta là một tên lừa gạt."

.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Độc Thê Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13-3: Lễ phục dạ hội màu đỏ (3)

Tam thiếu gia nhà họ Cơ, tuy danh xưng thật cao quý, nhưng người cuối cùng có thể kế thừa tất cả tài sản nhà họ Cơ cũng chỉ có Cơ Vĩnh, sau khi Cơ Vĩnh 25 tuổi nắm trong tay tất cả nhà họ Cơ, những người được gọi là thiếu gia đều sẽ phải ra ngoài, tự lập môn hộ, khi đó phượng hoàng trụ lỏng còn không bằng gà, cái gọi là Tam thiếu gia căn bản cũng chẳng có gì.

Vốn tưởng rằng con gái may mắn câu được con rùa vàng, ai ngờ lại bị lừa mất trong sạch mà chỉ câu được con cá thối.

"Hu hu, khốn nạn! Đều là anh ta gạt con, con... Con chỉ muốn ở cùng một chỗ với tiểu thiếu gia nhà họ Cơ thôi."

Tiếng kêu khóc như cầu vồng như truyền cả ra ngoài xe, Cầm Dịch tức giận, nổi trận lôi đình, giờ tay hung hăng cho Lãnh Sương một cái bạt tai.

"Ngậm miệng! Khóc khóc khóc, khóc thì có ích gì! Mất hết cả mặt mũi!"

Khiến cho bà ta vui vẻ một hồi, còn ở trước mặt Vân Như điệu võ dương oai, ai ngờ tất cả đều là giả.

Lãnh Sương bị tát một cái đến mụ mị đầu óc, ôm đôi má còn đang bỏng rát, giọng nói cũng thấp xuống.

"Mẹ, làm sao bây giờ, con đã không còn... Đến lúc đó khẳng định sẽ không có cách nào ở bên Cơ Vĩnh nữa."

Lãnh Sương thút tha thút thít, tuy không dám lớn tiếng kêu khóc nữa, nhưng vẫn không ngừng nức nở, lớp trang điểm trên mặt đều đã trôi sạch.

"Hừ, việc đã đến nước này, con chỉ có thể bám vào cái tên Tam thiếu gia kia thôi, nhân cơ hội đó nghĩ xem có thể tiếp cận Cơ Vĩnh hay không, nếu không được... nhà họ Cơ có quy định, người mạnh nhất mới có thể kế thừa gia nghiệp, nếu Cơ Vĩnh chết rồi, cậu ta sẽ không còn là người kế thừa nữa."

Nghe mẹ nói, trong lòng Lãnh Suong cũng chẳng được an ủi phần nào, từ năm 10 tuổi đến tận tiệc sinh nhật lần này, thiếu gia nhà họ Cơ vẫn có thể sống sót, cũng đã nói lên sức mạnh của anh ta.

"Nếu, nếu Cơ Vinh nhìn trúng Tiết Tuyết thì sao?"

Từ sau tai nạn xe cộ ngày ấy, Tiết Tuyết liền giống như thay đổi thành một người khác, cô gái điêu ngoa tùy hứng trong quá khứ trở nên trong trẻo dịu dàng, giống như một khối mỹ ngọc bị che giấu bấy lâu nay giờ mới được phủi bụi, tỏa sáng. Cô gái đặc biệt hấp dẫn người khác, trên người tỏa ra thứ ánh sáng có thể lấn át bóng đêm.

"Nếu chúng ta không chiếm được, vậy thì bên kia cũng chắc gì đã có được!"

Vốn dĩ không muốn sử dụng loại thủ đoạn này, nhưng không ai biết trước được lại xảy ra sự cố như vậy, Vân Như, cô giấu tôi dưới chân nhiều năm như vậy, tôi sẽ không để cô đắc ý nữa đâu, nếu tôi hủy đi con gái yêu của cô, cô sẽ có vẻ mặt gì đây?

Nghĩ tới đây, Cầm Định liền lấy điện thoại, gọi đến một dãy số.

"Nghĩ cách đột nhập vào nơi này, tôi biết đây là nhà họ Cơ, các người sẽ không thể tiến vào biệt thự, chỉ cần đứng ở cửa là tốt rồi! Hôm nay rất nhiều khách ra vào, bọn họ sẽ có lúc lơ là cảnh giác, nghĩ cách hủy đi sự trong sạch của đứa bé kia, hơn nữa còn phải dẫn người về đây. Yên tâm, sau khi xong chuyện tôi sẽ trả đầy đủ thù lao. Bé gái kia mặc trang phục gì sao? Trước đó không phải tôi đã cho các người xem qua ảnh chụp rồi sao, chính là tấm ảnh chụp lễ phục dạ hội màu đỏ đó."

Bao nhiêu năm qua, bà ta vẫn không ngừng nhắc nhở bản thân phải lật đổ Vân Như, cho nên làm sao bà ta lại không có chuẩn bị gì mà dám đến đây chứ? Hỏi thăm chuyện Vân Như chuẩn bị lễ phục dạ hội cao cấp gì cho con gái cũng không phải việc khó!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Giám Đốc Cường Sùng: Đọc Thế Khó Thuần Phục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.